

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 189

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 56

29 iunie 2013

Număr de referință

Cuprins

Pagina

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2013/C 189/01	Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 178, 22.6.2013	1
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2013/C 189/02	Cauza C-152/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Düsseldorf (Germania) la 26 martie 2013 — Holger Forstmann Transporte GmbH & Co. KG/Hauptzollamt Münster	2
2013/C 189/03	Cauza C-156/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 28 martie 2013 — Digibet Ltd, Gert Albers/Westdeutsche Lotterie GmbH & Co. OHG	2
2013/C 189/04	Cauza C-161/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Italia) la 29 martie 2013 — Idrodinamica Spurgo Velox și alții/Acquedotto Pugliese SpA	3

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

Număr de referință	Cuprins (continuare)	Pagina
2013/C 189/05	Cauza C-179/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Centrale Raad van Beroep (Țările de Jos) la 12 aprilie 2013 — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank/L.F. Evans	3
2013/C 189/06	Cauza C-182/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Industrial Tribunals (Irlanda de Nord) (Regatul Unit) la 12 aprilie 2013 — Valerie Lyttle, Sarah Louise Halliday, Clara Lyttle, Tanya McGerty/Bluebird UK Bidco 2 Limited	4
2013/C 189/07	Cauza C-183/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la 12 aprilie 2013 — Fazenda Pública/Banco Mais SA	4
2013/C 189/08	Cauza C-190/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Social de Barcelona (Spania) la 15 aprilie 2013 — Antonio Márquez Samohano/Universitat Pompeu Fabra	4
2013/C 189/09	Cauza C-193/13 P: Recurs introdus la 15 aprilie 2013 de nfon AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 29 ianuarie 2013 în cauza T-283/11, Fon Wireless Ltd./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)	5
2013/C 189/10	Cauza C-198/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Social 1 de Benidorm (Spania) la 16 aprilie 2013 — Víctor Manuel Julián Hernández și alții/Puntal Arquitectura S.L. și alții	5
2013/C 189/11	Cauza C-201/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van beroep te Brussel (Belgia) la 17 aprilie 2013 — Johan Deckmyn, Vrijheidsfonds VZW/Helena Vandersteen și alții	6
2013/C 189/12	Cauza C-202/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) la 17 aprilie 2013 — Sean Ambrose McCarthy, Helena Patricia McCarthy Rodriguez, Natasha Caley McCarthy Rodriguez/Secretary of State for the Home Department	6
2013/C 189/13	Cauza C-205/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 18 aprilie 2013 — Hauck GmbH & Co. KG/Stokke A/S și alții	7
2013/C 189/14	Cauza C-207/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Țările de Jos) la 18 aprilie 2013 — Wagenborg Passagiersdiensten BV și alții/Minister van Infrastructuur en Milieu, celelalte părți din procedură: Wagenborg Passagiersdiensten BV, Terschellinger Stoombootmaatschappij BV	7
2013/C 189/15	Cauza C-210/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Justice (Chancery Division) (Regatul Unit) la 18 aprilie 2013 — Glaxosmithline Biologicals SA, Glaxosmithkline Biologicals, Niederlassung der Smithkline Beecham Pharma GmbH & Co. KG/Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks	8
2013/C 189/16	Cauza C-214/13: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Curtea de Apel București (România) la data de 23 aprilie 2013 — Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Alexandria/George Ciocoiu	8
2013/C 189/17	Cauza C-217/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundespatentgericht (Germania) la 24 aprilie 2013 — Oberbank AG/Deutscher Sparkassen- und Giroverband e.V.	9

Număr de referință	Cuprins (continuare)	Pagina
2013/C 189/18	Cauza C-218/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundespatentgericht (Germania) la 24 aprilie 2013 — Banco Santander SA, Santander Consumerbank AG/Deutscher Sparkassen- und Giroverband e.V.	9
2013/C 189/19	Cauza C-220/13 P: Recurs introdus la 25 aprilie 2013 de Kalliopi Nikolaou împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 20 februarie 2013 în cauza T-241/09, Kalliopi Nikolaou/Curtea de Conturi	10
2013/C 189/20	Cauza C-223/13: Acțiune introdusă la 25 aprilie 2013 — Regatul Țărilor de Jos/Comisia Europeană	10
2013/C 189/21	Cauza C-240/13: Acțiune introdusă la 29 aprilie 2013 — Comisia Europeană/Republica Estonia	11
2013/C 189/22	Cauza C-241/13: Acțiune introdusă la 29 aprilie 2013 — Comisia Europeană/Republica Estonia	11
2013/C 189/23	Cauza C-243/13: Acțiune introdusă la 30 aprilie 2013 — Comisia Europeană/Regatul Suediei	12
2013/C 189/24	Cauza C-244/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Ireland la 30 aprilie 2013 — Ewaen Fred Ogieriakhi/Minister for Justice and Equality, Irlanda, Attorney General, An Post	12
2013/C 189/25	Cauza C-249/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal administratif de Pau (Franța) la 6 mai 2013 — Khaled Boudjlida/Préfet des Pyrénées-Atlantiques	13
2013/C 189/26	Cauza C-253/13: Acțiune introdusă la 7 mai 2013 — Comisia Europeană/Republica Bulgaria	13
2013/C 189/27	Cauza C-255/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Ireland (Irlanda) la 13 mai 2013 — Peter Flood/Health Service Executive	14
2013/C 189/28	Cauza C-260/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Sigmaringen (Germania) la 13 mai 2013 — Sevda Aykul/Land Baden-Württemberg	14

Tribunalul

2013/C 189/29	Cauza T-146/09: Hotărârea Tribunalului din 17 mai 2013 — Parker ITR și Parker-Hannifin/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a conductelor marine — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Stabilirea prețurilor, împărțirea pieței și schimburi de informații sensibile din punct de vedere comercial — Imputabilitatea comportamentului ilicit — Amenzi — Orientările din 2006 privind calcularea amenzilor — Încredere legitimă — Plafon de 10 % — Circumstanțe atenuante — Cooperare”)	16
---------------	---	----

2013/C 189/30	Cauzele conexe T-147/09 și T-148/09: Hotărârea Tribunalului din 17 mai 2013 — Trelleborg Industrie și Trelleborg/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a conductelor marine — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Stabilirea prețurilor, împărțirea pieței și schimburi de informații sensibile din punct de vedere comercial — Noțiunea de încălcare continuă sau repetată — Prescripție — Securitate juridică — Egalitate de tratament — Amenzi — Gravitatea și durata încălcării”) 16	16
2013/C 189/31	Cauza T-154/09: Hotărârea Tribunalului din 17 mai 2013 — MRI/Comisia („Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a conductelor marine — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Stabilirea prețurilor, împărțirea pieței și schimburi de informații sensibile din punct de vedere comercial — Noțiunea de încălcare continuă sau repetată — Prescripție — Obligația de motivare — Egalitate de tratament — Încredere legitimă — Amenzi — Gravitatea și durata încălcării — Circumstanțe atenuante — Cooperare”) 17	17
2013/C 189/32	Cauza T-437/10: Hotărârea Tribunalului din 16 mai 2013 — Gap granen & producten/Comisia [„Răspundere extracontractuală — Importul de grâu dur de calitate superioară — Taxe la import — Regulamentul (CE) nr. 919/2009 — Regulamentul (CE) nr. 1249/96 — Încălcare suficient de gravă a unei norme având ca obiect acordarea de drepturi particulare — Prejudiciu material — Legătura de cauzalitate”] 17	17
2013/C 189/33	Cauza T-508/10: Hotărârea Tribunalului din 16 mai 2013 — Seba Diş Tıicaret ve Nakliyat/OAPI — von Eicken (SEBA TRADITION) [„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară figurativă SEBA TRADITION — Marca națională figurativă anterioară JOHANN WILHELM VON EICKEN TRADITION — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”] 18	18
2013/C 189/34	Cauza T-530/10: Hotărârea Tribunalului din 16 mai 2013 — Reber/OAPI — Klusmeier (Wolfgang Amadeus Mozart PREMIUM) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Wolfgang Amadeus Mozart PREMIUM — Mărcile naționale figurative anterioare W. Amadeus Mozart — Lipsa utilizării serioase a mărcii anterioare — Articolul 15 alineatul (1) primul și al doilea paragraf litera (a) și articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”] 18	18
2013/C 189/35	Cauza T-80/11: Hotărârea Tribunalului din 16 mai 2013 — Nath Kalsi/OAPI — American Clothing Associates (RIDGE WOOD) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare figurative RIDGE WOOD — Marcă comunitară figurativă anterioară River Woods North-Eastern Suppliers — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”] 18	18
2013/C 189/36	Cauza T-281/11 P: Hotărârea Tribunalului din 16 mai 2013 — Canga Fano/Consiliul („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2009 — Decizie de a nu îl promova pe reclamant la gradul AD 13 — Comparatie a meritelor — Controlul de către instanță al erorii vădite de apreciere”) 19	19
2013/C 189/37	Cauza T-294/11: Hotărârea Tribunalului din 17 mai 2013 — Grecia/Comisia („FEOGA — Secțiunea «Garantare» — FEAGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Ulei de măsline — Culturi arabile — Eroare vădită de apreciere — Majorarea ratei de corecție forfetară ca urmare a recidivei — Incidența reformei PAC asupra corecției forfetare — Proporționalitate — Natura cheltuielilor destinate stabilirii SIG pentru culturile de măsline”) 19	19

2013/C 189/38	Cauza T-335/11: Hotărârea Tribunalului din 17 mai 2013 — Bulgaria/Comisia [„FEGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Plată unică pe suprafață — «Zone defavorizate» — Plăți naționale directe complementare — Funcționarea sistemului pentru informații geografice și a sistemului de identificare a parcelor agricole — Articolul 31 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 — Proportionalitate — Securitate juridică — Obligația de motivare”] 19	19
2013/C 189/39	Cauza T-356/11: Hotărârea Tribunalului din 16 mai 2013 — Restoin/OAPI (EQUIPMENT) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale EQUIPMENT — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009”] 20	20
2013/C 189/40	Cauza T-392/11: Hotărârea Tribunalului din 16 mai 2013 — Iran Transfo/Consiliul („Politică externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Iranului în scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Înghețarea fondurilor — Obligația de motivare — Eroare vădită de apreciere”) 20	20
2013/C 189/41	Cauza T-502/11: Hotărârea Tribunalului din 17 mai 2013 — Sanofi Pasteur MSD/OAPI — Mundipharma (Reprezentarea a două seceri încrucișate) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a unei mărcii comunitare figurative reprezentând două seceri încrucișate — Mărci națională și internaționale figurative anterioare reprezentând două panglici încrucișate — Motiv relativ de refuz — Lipsa vreunui risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009”] 21	21
2013/C 189/42	Cauza T-104/12: Hotărârea Tribunalului din 16 mai 2013 — Verus/OAPI — Performance Industries Manufacturing (VORTEX) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale VORTEX — Marcă comunitară verbală anterioară VORTEX — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Drept de prioritate — Articolul 29 din Regulamentul nr. 207/2009 — Renunțare parțială — Articolul 50 din Regulamentul nr. 207/2009 — Încălcarea dreptului de a fi ascultat — Articolul 75 a doua teză din Regulamentul nr. 207/2009”] 21	21
2013/C 189/43	Cauza T-231/12: Hotărârea Tribunalului din 17 mai 2013 — Rocket Dog Brands/OAPI — Julius-K9 (JULIUS K9) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale JULIUS K9 — Mărcile comunitare figurative anterioare K9 — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”] 21	21
2013/C 189/44	Cauza T-353/12: Hotărârea Tribunalului din 16 mai 2013 — Aleris/OAPI — Carefusion 303 (ALARIS) [„Marcă comunitară — Procedură de decădere — Marca comunitară verbală ALARIS — Utilizare serioasă a mărcii — Articolul 51 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”] 22	22
2013/C 189/45	Cauza T-273/11: Ordonanța Tribunalului din 14 mai 2013 — Régie Networks și NRJ Global/Comisia („Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Schemă de ajutor pe care Franța a pus-o în aplicare în favoarea radiodifuziunii — Decizie de a nu ridica obiecții — Lipsa interesului de a exercita acțiunea — Inadmisibilitate vădită”) 22	22
2013/C 189/46	Cauza T-559/11: Ordonanța Tribunalului din 16 mai 2013 — BytyOKD/Comisia („Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Vânzare de către Republica Cehă a participației sale minoritare la capitalul societății OKD în cadrul unei privatizări — Decizie de constatare a inexistenței unui ajutor de stat — Asociație profesională — Lipsa afectării individuale — Noțiunea de părți în cauză — Inadmisibilitate”) 22	22

2013/C 189/47	Cauza T-577/11: Ordonanța Tribunalului din 6 mai 2013 — Ethniko kai Kapodistriako Panepistimio Athinon/ECDC („Acțiune în anulare — Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Prestare de servicii de analiză sistematică și de formulare a unor opinii din partea experților cu privire la eficacitatea pentru sănătatea publică a tipizării moleculare a agenților patogeni virali în favoarea ECDC — Respingerea ofertei unui ofertant — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit lipsită de orice temei juridic”) 23	23
2013/C 189/48	Cauza T-198/12 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 15 mai 2013 — Germania/Comisia („Măsuri provizorii — Valori-limită pentru antimoniu, arsen, bariu, plumb și mercur prezente în jucării — Refuzul Comisiei de a aproba în întregime dispozițiile naționale notificate de autoritățile germane care mențin valori-limită pentru aceste substanțe — Cerere de măsuri provizorii — Admisibilitate — Urgență — Fumus boni iuris — Evaluare comparativă a intereselor”) 23	23
2013/C 189/49	Cauza T-246/12: Ordonanța Tribunalului din 7 mai 2013 — Cat Media Pty/OAPI — Avon Products (RETANEW) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Retragera opoziției — Nepronunțare asupra fondului”) 24	24
2013/C 189/50	Cauza T-405/12: Ordonanța Tribunalului din 17 mai 2013 — FH/Comisia („Acțiune în anulare și în despăgubire — Decizie a Comisiei de a retrage reclamantului documentele de acces în clădirile sale — Acțiune în anulare — Lipsa interesului de a exercita acțiunea — Inadmisibilitate — Acțiune în despăgubire — Legătură de cauzalitate — Prejudiciu — Acțiune vădit nefondată”) 24	24
2013/C 189/51	Cauza T-44/13 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 25 aprilie 2013 — AbbVie/EMA [„Măsuri provizorii — Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente deținute de EMA care conțin informații prezentate de o întreprindere în cadrul cererii sale de autorizație de introducere pe piață a unui medicament — Decizie de a permite unui terț accesul la documente — Cerere de suspendare a executării — Urgență — Fumus boni iuris — Evaluare comparativă a intereselor”] 24	24
2013/C 189/52	Cauza T-73/13 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 25 aprilie 2013 — InterMune UK și alții/EMA [„Măsuri provizorii — Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente deținute de EMA care conțin informații furnizate de o întreprindere în cadrul cererii de autorizare a introducerii pe piață a unui medicament — Decizie prin care se acordă unui terț accesul la documente — Cerere de suspendare a executării — Urgență — Fumus boni iuris — Evaluare comparativă a intereselor”] 25	25
2013/C 189/53	Cauza T-217/13: Acțiune introdusă la 15 aprilie 2013 — Saf-Holland/OAPI (INTEGRAL) 25	25
2013/C 189/54	Cauza T-218/13: Acțiune introdusă la 18 aprilie 2013 — Nutrexpa/OAPI — Kraft Foods Italia Intellectual Property (Cuétara Maria ORO) 26	26
2013/C 189/55	Cauza T-228/13: Acțiune introdusă la 19 aprilie 2013 — NIIT Insurance Technologies/OAPI (EXACT) 26	26
2013/C 189/56	Cauza T-245/13: Acțiune introdusă la 2 mai 2013 — Regatul Unit/Comisia 27	27
2013/C 189/57	Cauza T-251/13: Acțiune introdusă la 6 mai 2013 — Gemeente Nijmegen/Comisia 27	27

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2013/C 189/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 178, 22.6.2013

Publicații anterioare

JO C 171, 15.6.2013

JO C 164, 8.6.2013

JO C 156, 1.6.2013

JO C 147, 25.5.2013

JO C 141, 18.5.2013

JO C 129, 4.5.2013

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgericht Düsseldorf (Germania) la 26 martie 2013 — Holger Forstmann Transporte GmbH & Co. KG/Hauptzollamt Münster

(Cauza C-152/13)

(2013/C 189/02)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Finanzgericht Düsseldorf

Părțile din procedura principală*Reclamantă:* Holger Forstmann Transporte GmbH & Co. KG*Pârât:* Hauptzollamt Münster**Întrebările preliminare**

1. Noțiunea de producător în sensul articolului 24 alineatul (2) prima liniuță din Directiva 2003/96/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității trebuie interpretată în sensul că include și constructorii de caroserii sau distribuitorii, în cazul în care aceștia au montat rezervorul pentru carburant în cadrul unui proces de fabricație a autovehiculului și, din motive tehnice și/sau economice, procesul de fabricație a fost îndeplinit, prin diviziunea lucrărilor, de către mai multe întreprinderi independente?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: cum trebuie interpretat în aceste situații elementul constitutiv de la articolul 24 alineatul (2) prima liniuță din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității, potrivit căruia trebuie să fie vorba despre autovehicule „de același tip”?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 28 martie 2013 — Digibet Ltd, Gert Albers/Westdeutsche Lotterie GmbH & Co. OHG

(Cauza C-156/13)

(2013/C 189/03)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală*Reclamanți:* Digibet Ltd, Gert Albers*Pârâtă:* Westdeutsche Lotterie GmbH & Co. OHG**Întrebările preliminare**

1. Reprezintă o restricție incoerentă privind sectorul jocurilor de noroc împrejurarea,
 - pe de o parte, că într-un stat membru constituit sub forma unui stat federal, organizarea și intermedierea jocurilor de noroc publice pe internet sunt, în principiu, interzise de legislația în vigoare în marea majoritate a landurilor și că, prin excepție, în lipsa unui drept subiectiv, pot fi autorizate numai loteriile și pariurile sportive, în vederea punerii la dispoziție a unei alternative adecvate față de oferta de jocuri de noroc ilegale, precum și în vederea combaterii dezvoltării și extinderii acesteia,
 - iar, pe de altă parte, că într-un land al acestui stat membru a cărui legislație în vigoare prevede că, în anumite condiții obiective definite, fiecărui cetățean al Uniunii și fiecărei persoane juridice asimilate acestuia i se eliberează o autorizație pentru comercializarea pariurilor sportive pe internet, în acest mod putând fi compromisă aptitudinea restricției aplicabile în restul teritoriul federal privind comercializarea jocurilor de noroc pe internet de a îndeplini obiectivele legitime de interes general pe care le urmărește?

(¹) JO L 283, p. 51, Ediție specială 09/vol. 2, p. 98.

2. Răspunsul la prima întrebare depinde de împrejurarea că situația juridică diferită într-un land anulează sau compromite grav aptitudinea restricțiilor aplicabile în celelalte landuri privind jocurile de noroc de a îndeplini obiectivele legitime de interes general pe care le urmăresc?

În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

3. Incoerența este înlăturată atunci când în landul în care există o situație juridică diferită sunt preluate restricțiile privind jocurile de noroc aplicabile în celelalte landuri, chiar dacă în acest land reglementările existente mai favorabile privind jocurile de noroc pe internet rămân în vigoare o perioadă de tranziție de mai mulți ani în privința concesiunilor acordate deja pe teritoriul acestuia, întrucât aceste autorizații nu pot fi retrase sau pot fi retrase în schimbul unor despăgubiri care sunt dificil de suportat de către land?
4. Răspunsul la a treia întrebare depinde de faptul că, în timpul perioadei de tranziție de mai mulți ani, aptitudinea restricțiilor aplicabile în celelalte landuri privind jocurile de noroc este anulată sau compromisă grav?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Italia) la 29 martie 2013 — Idrodinamica Spurgo Velox și alții/ Acquedotto Pugliese SpA

(Cauza C-161/13)

(2013/C 189/04)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Părțile din procedura principală

Reclamant: Idrodinamica Spurgo Velox și alții

Pârâtă: Acquedotto Pugliese SpA

Întrebările preliminare

- Articolele 1, 2a, 2c și 2f din Directiva 1992/13/CEE ⁽¹⁾ trebuie să fie interpretate în sensul că termenul de introducere a acțiunii prin care se urmărește să se stabilească încălcarea reglementărilor privind atribuirea contractelor de achiziții publice începe să curgă de la data la care reclamantul a luat cunoștință sau ar fi trebuit, în condiții normale de diligență, să cunoască existența încălcării?
- Articolele 1, 2a, 2c și 2f din Directiva 1992/13/CEE se opun dispozițiilor naționale de procedură sau practicilor interpretative [...] care permit instanței să declare inadmisibilă o acțiune prin care se urmărește să se stabilească încălcarea legislației privind atribuirea contractelor de achiziții publice

în cazul în care reclamantul, din cauza comportamentului autorității contractante, a luat cunoștință de încălcare după comunicarea formală a datelor deciziei de atribuire definitivă?

⁽¹⁾ Directiva 92/13/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind coordonarea actelor cu putere de lege și actelor administrative referitoare la aplicarea normelor comunitare cu privire la procedurile de achiziții publice ale entităților care desfășoară activități în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor (JO L 76, p. 14, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 43).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Centrale Raad van Beroep (Țările de Jos) la 12 aprilie 2013 — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank/L.F. Evans

(Cauza C-179/13)

(2013/C 189/05)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Centrale Raad van Beroep

Părțile din procedura principală

Reclamant: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Svb)

Pârâtă: L.F. Evans

Întrebările preliminare

- Articolele 2 și/sau 16 din Regulamentul nr. 1408/71 ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că o persoană, precum doamna Evans, care este resortisantă a unui stat membru, care și-a exercitat dreptul la liberă circulație a lucrătorilor și a fost supusă legislației olandeze în materia securității sociale și a desfășurat ulterior o activitate salariată în calitate de membru al personalului de serviciu al Consulatului General al Statelor Unite ale Americii în Țările de Jos, nu se mai încadrează în domeniul de aplicare *ratione personae* al regulamentului menționat după începerea acestei activități salariate?

În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ:

- (a) Articolul 3 din Regulamentul nr. 1408/71 și/sau articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1612/68 ⁽²⁾ trebuie interpretate în sensul că aplicarea în privința doamnei Evans a statutului privilegiat, care constă în speță printre altele în scutirea de la obligația de afiliere la asigurările sociale și de la plata contribuțiilor la asigurările sociale, este o justificare suficientă pentru distincția efectuată în funcție de cetățenie?

- (b) Ce semnificație trebuie acordată în acest context faptului că, întrebată fiind, doamna Evans a optat în decembrie 1999 pentru menținerea statutului privilegiat?

- (¹) Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26)
- (²) Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității (JO L 257, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 11)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Industrial Tribunals (Irlanda de Nord) (Regatul Unit) la 12 aprilie 2013 — Valerie Lyttle, Sarah Louise Halliday, Clara Lyttle, Tanya McGerty/Bluebird UK Bidco 2 Limited

(Cauza C-182/13)

(2013/C 189/06)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Industrial Tribunals (Irlanda de Nord)

Părțile din procedura principală

Reclamante: Valerie Lyttle, Sarah Louise Halliday, Clara Lyttle, Tanya McGerty

Pârâtă: Bluebird UK Bidco 2 Limited

Întrebările preliminare

1. În contextul articolului 1 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din Directiva 98/59/CE (¹), noțiunea „unitate” are același înțeles pe care îl are în contextul articolului 1 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din această directivă?
2. În cazul unui răspuns negativ, o „unitate” în sensul articolului 1 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) poate fi constituită dintr-o subunitate organizațională a unei întreprinderi care este formată din sau include mai multe unități de muncă locale?
3. La articolul 1 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din directivă, expresia „cel puțin 20” privește numărul de concedieri din toate unitățile angajatorului sau, dimpotrivă, privește numărul de concedieri dintr-o singură unitate? (Altfel spus, „20” înseamnă 20 de concedieri într-o anumită unitate sau înseamnă 20 de concedieri în total?)

(¹) Directiva 98/59/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la concedierile colective (JO L 225, p. 16, Ediție specială, 05/volum 5, p. 95).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) la 12 aprilie 2013 — Fazenda Pública/Banco Mais SA

(Cauza C-183/13)

(2013/C 189/07)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal Administrativo

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Fazenda Pública

Pârâtă: Banco Mais SA

Întrebările preliminare

Într-un contract de leasing financiar, rata plătită de client, care este compusă din amortizarea financiară, dobânzi și alte taxe, trebuie să figureze în totalitate la numitorul proratei sau, dimpotrivă, trebuie luate în considerare exclusiv dobânzile, având în vedere că acestea constituie remunerarea activității sau beneficiul obținut din activitatea bancară prin intermediul contractului de leasing?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Social de Barcelona (Spania) la 15 aprilie 2013 — Antonio Márquez Samohano/Universitat Pompeu Fabra

(Cauza C-190/13)

(2013/C 189/08)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social de Barcelona

Părțile din procedura principală

Reclamant: Antonio Márquez Samohano

Pârâtă: Universitat Pompeu Fabra

Întrebările preliminare

1. Clauza 5 din acordul-cadru anexat la Directiva 1999/70/CE (¹) a Consiliului din 28 iunie 1999 privind munca pe durată determinată trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale precum articolele 48 și 53 din Legea organică 6/2001 din 21 decembrie 2001 privind universitățile, care nu prevede o limită în timp pentru contractele de muncă succesive, atunci când nu există nicio măsură în dreptul național care să împiedice utilizarea abuzivă a contractelor de muncă pe durată determinată succesive în cazul profesorilor universitari?

2. Noțiunea „lucrător pe durată determinată” definită în clauza 3 din acordul-cadru anexat la Directiva 1999/70/CE trebuie să fie interpretată în sensul că se opune unei norme precum a 15-a dispoziție adițională alineatul 1 al doilea paragraf la Statutul lucrătorilor, care prevede că contractul de muncă al unui astfel de lucrător poate înceta atunci când administrația angajatoare procedează la ocuparea prin concurs a postului respectiv?
3. Având în vedere că dreptul lucrătorilor pe durată nedeterminată de a primi o indemnizație la încetarea contractului de muncă din cauze care nu au legătură cu persoana lor constituie o măsură adecvată de drept intern în vederea prevenirii și sancționării utilizării abuzive a contractelor de muncă pe durată determinată în sectorul privat, și întrucât pentru sectorul public nu există nicio măsură echivalentă, recunoașterea în favoarea lucrătorilor pe durată nedeterminată din sectorul public a aceluiași drept de a primi indemnizația prevăzută de lege în cazul lucrătorilor cu contracte pe durată nedeterminată din sectorul privat constituie o măsură adecvată în conformitate cu clauza 5 din acordul-cadru anexat la Directiva 1999/70/CE?

(¹) JO L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129.

Recurs introdus la 15 aprilie 2013 de nfon AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 29 ianuarie 2013 în cauza T-283/11, Fon Wireless Ltd./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-193/13 P)

(2013/C 189/09)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: nfon AG (reprezentant: V. von Bomhard, avocat)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Fon Wireless Ltd.

Concluziile recurente

- Anularea hotărârii atacate, pronunțată de Tribunal;
- în mod alternativ, anularea hotărârii Tribunalului, în măsura în care în aceasta se admite existența unui risc de confuzie pe baza mărcii comunitare anterioare nr. 4719738 „fon” (imagine);
- obligarea reclamantei în primă instanță la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs este formulat împotriva Hotărârii Tribunalului din 29 ianuarie 2013 în cauza T-283/11, prin care a fost reformată decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 18 martie 2011 (cauza R 1017/2009-4) într-o procedură de opoziție între Fon Wireless Ltd. și nfon AG, în sensul respingerii căii de atac introduse de nfon AG la camera de recurs.

Recurenta invocă un motiv unic de recurs, întemeiat pe o încălcare a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (¹) (denumit în continuare „RMC”). Potrivit articolului 8 alineatul (1) litera (b) din RMC, examinarea riscului de confuzie trebuie realizată pe baza unei aprecieri complete a tuturor împrejurărilor relevante ale cazului. Încălcarea acestei cerințe este criticată sub trei aspecte, respectiv stabilirea eronată, în compararea semnelor, a elementelor distinctive ale mărcilor aflate în conflict, automatismul eronat în cadrul aprecierii riscului de confuzie și eroarea săvârșită în cadrul aprecierii complete a riscului de confuzie, din cauza luării în considerare insuficiente a caracterului distinctiv, de importanță minoră, a elementului „fon”.

(¹) JO L 78, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Social 1 de Benidorm (Spania) la 16 aprilie 2013 — Víctor Manuel Julián Hernández și alții/Puntal Arquitectura S.L. și alții

(Cauza C-198/13)

(2013/C 189/10)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social de Benidorm

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Víctor Manuel Julián Hernández, Chems Eddine Adel, Jaime Morales Ciudad, Bartolomé Madrid Madrid, Martín Selles Orozco, Alberto Martí Juan și Said Debbaj

Pârâte: Puntal Arquitectura S.L., Obras Alteramar S.L., Altea Diseño y Proyectos S.L., Ángel Muñoz Sánchez, Vicente Orozco Miro și Subdelegación del Gobierno de España en Alicante

Întrebările preliminare

1. Reglementarea prevăzută la articolul 57 din Statutul lucrătorilor coroborat cu articolul 116 alineatul 2 din versiunea consolidată a Legii privind procedura de dreptul muncii, pe care se întemeiază practica statului spaniol de a plăti direct lucrătorilor, în cazul insolvenței angajatorului, așa-numitele „salarii restante” datorate după trecerea a 60 (în prezent 90) de zile lucrătoare de la sesizarea instanței competente cu acțiunea respectivă, intră în domeniul de aplicare al Directivei 2008/94/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 privind protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului ⁽¹⁾ și, mai precis, intră sub incidența articolului 1 alineatul (1), a articolului 2 alineatele (3) și (4), a articolului 3, a articolului 5 și a articolului 11 din aceasta?
2. În cazul unui răspuns pozitiv, practica statului spaniol de a plăti direct lucrătorilor, în cazul insolvenței angajatorului, așa-numitele „salarii restante” datorate după trecerea a 60 (în prezent 90) de zile lucrătoare de la introducerea acțiunii, însă numai în cazul concedierilor declarate nelegale pe cale judiciară, iar nu și în cazul celor declarate nule pe cale judiciară, este considerată contrară articolului 20 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene ⁽²⁾ și, în orice caz, principiului general al egalității și al nediscriminării din dreptul Uniunii?
3. În sensul întrebării anterioare, o instanță precum cea de trimitere poate să lase neaplicată o reglementare care permite statului spaniol să plătească direct lucrătorilor, în cazul insolvenței angajatorului, așa-numitele „salarii restante” datorate după trecerea a 60 (în prezent 90) de zile lucrătoare de la introducerea acțiunii, însă numai în cazul concedierilor declarate nelegale pe cale judiciară, iar nu și în cazul celor declarate nule pe cale judiciară, atunci când între cele două nu s-au constatat diferențe obiective în ceea ce privește acest aspect (salariile restante)?

⁽¹⁾ JO L 283, p. 36.

⁽²⁾ JO 2000, C 64, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van beroep te Brussel (Belgia) la 17 aprilie 2013 — Johan Deckmyn, Vrijheidsfonds VZW/Helena Vandersteen și alții

(Cauza C-201/13)

(2013/C 189/11)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Brussel

Părțile din procedura principală

Recurenți: Johan Deckmyn, Vrijheidsfonds VZW

Intimate: Helena Vandersteen, Christiane Vandersteen, Liliana Vandersteen, Isabelle Vandersteen, Rita Dupont, Amoras II CVOH, WPG Uitgevers België

Întrebările preliminare

1. Noțiunea „parodie” este o noțiune autonomă de drept al Uniunii?
2. În cazul unui răspuns afirmativ, o parodie trebuie în acest caz să îndeplinească următoarele condiții sau caracteristici:
 - să prezinte un caracter original propriu (originalitate),
 - să prezinte acest caracter astfel încât, în mod rezonabil, parodia să nu poată fi atribuită autorului operei originale,
 - să fie orientată către amuzament sau ironie, independent dacă eventuala critică exprimată se referă la opera originală sau la alt obiect ori la altă persoană,
 - să menționeze sursa operei parodate?
3. O operă trebuie să îndeplinească și alte condiții sau să prezinte și alte caracteristici pentru a putea fi considerată parodie?

Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) la 17 aprilie 2013 — Sean Ambrose McCarthy, Helena Patricia McCarthy Rodriguez, Natasha Caley McCarthy Rodriguez/Secretary of State for the Home Department

(Cauza C-202/13)

(2013/C 189/12)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Sean Ambrose McCarthy, Helena Patricia McCarthy Rodriguez, Natasha Caley McCarthy Rodriguez

Pârât: Secretary of State for the Home Department

Întrebările preliminare

1. Articolul 35 din Directiva 2004/38/CE ⁽¹⁾ privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora permite unui stat membru să adopte o măsură de aplicabilitate generală pentru a refuza, a anula sau a retrage dreptul conferit de articolul 5 alineatul (2) din directivă, prin care membrii de familie care nu sunt resortisanți ai Uniunii care dețin permise de ședere eliberate în conformitate cu articolul 10 din directivă sunt scutiți de obligația de a deține o viză?

2. Articolul 1 din Protocolul nr. 20 privind aplicarea anumitor aspecte ale articolului 26 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în Regatul Unit și în Irlanda permite Regatului Unit să solicite titularilor de permise de ședere să dețină o viză de intrare care trebuie obținută înainte de sosirea la frontieră?
3. În cazul în care răspunsurile la prima și la a doua întrebare sunt afirmative, regimul aplicat de Regatul Unit titularilor de permise de ședere din prezenta cauză este justificat având în vedere elementele prezentate în rezumat în cuprinsul hotărârii instanței de trimitere?

(¹) Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, p.77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 18 aprilie 2013 — Hauck GmbH & Co. KG/Stokke A/S și alții

(Cauza C-205/13)

(2013/C 189/13)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurentă: Hauck GmbH & Co. KG

Intimați: Stokke A/S, Stokke Nederland BV, Peter Opsvik, Peter Opsvik A/S

Întrebările preliminare

1. (a) Motivul de refuz sau de nulitate prevăzut la articolul 3 alineatul (1) litera (e) punctul (i) din Directiva 89/104/CEE (¹), în versiunea codificată prin Directiva 2008/95/CE (²), potrivit căruia mărcile figurative nu pot fi constituite exclusiv din forma unui produs, care este impusă chiar de natura produsului, se referă la o formă care este indispensabilă pentru funcționalitatea unui produs sau poate fi vorba despre o asemenea formă deja dacă produsul dispune de una sau mai multe caracteristici funcționale esențiale pe care consumatorul le-ar putea căuta și la produsele concurenților?
- (b) Cum trebuie interpretată dispoziția menționată, dacă niciuna dintre aceste alternative nu este corectă?

2. (a) Motivul de refuz sau de nulitate a înregistrării prevăzut la articolul 3 alineatul (1) litera (e) punctul (iii) din Directiva 89/104/CEE, în versiunea codificată prin Directiva 2008/95/CE, conform căruia mărcile (figurative) nu trebuie să fie constituite exclusiv dintr-o formă care dă valoare substanțială produsului, se referă la motivul (sau la motivele) pentru decizia de a cumpăra a publicului vizat?
- (b) O „formă care dă valoare substanțială produsului” în sensul prevederii citate există numai atunci când această formă trebuie considerată ca fiind valoarea principală sau dominantă în comparație cu alte valori (precum, de exemplu, siguranța, confortul și utilitatea la saunele pentru copii), sau se poate vorbi despre această formă și atunci când produsul mai are, pe lângă această valoare, și alte valori care trebuie considerate substanțiale?
- (c) Pentru soluționarea întrebărilor 2. a și 2. b este decisivă opinia majorității publicului vizat sau instanțele pot stabili că deja opinia unei părți a publicului este suficientă pentru a aprecia valoarea în cauză ca fiind „substanțială” în sensul prevederii menționate mai sus?
- (d) În eventualitatea în care se răspunde la întrebarea 2. c în sensul menționat mai sus, ce cerință trebuie stabilită în ceea ce privește dimensiunea părții publicului relevant?

3. Articolul 3 alineatul (1) din Directiva 89/104/CEE, în versiunea codificată prin Directiva 2008/95/CE, trebuie interpretat în sensul că motivul de excludere prevăzut la litera (e) există și atunci când marca figurativă conține un semn în privința căruia se aplică punctul (i) și care în rest intră sub incidența punctului (iii)?

(¹) Prima Directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 1989, L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 92).

(²) Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 299, p. 25).

Cerere de decizie preliminară introdusă de College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Țările de Jos) la 18 aprilie 2013 — Wagenborg Passagiersdiensten BV și alții/Minister van Infrastructuur en Milieu, celelalte părți din procedură: Wagenborg Passagiersdiensten BV, Terschellinger Stoombootmaatschappij BV

(Cauza C-207/13)

(2013/C 189/14)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Părțile din procedura principală

Reclamant: Wagenborg Passagiersdiensten BV, Eigen Veerdienst Terschelling BV, MPS Stortemelk BV, MPS Willem Barentsz BV, MS Spathoek NV, G.A.F. Lakeman h.o.d.n. Rederij Wadden-transport

Pârât: Minister van Infrastructuur en Milieu

Celelalte părți din procedură: Wagenborg Passagiersdiensten BV, Terschellinger Stoombootmaatschappij BV

Întrebările preliminare

1. Includerea părții olandeze a Mării Wadden în categoria căilor navigabile interioare (căi navigabile din zona 2), operată în anexa I la Directiva 2006/87 ⁽¹⁾, se opune aplicării Regulamentului privind cabotajul maritim la transportul public de călători efectuat pe Marea Wadden pe rutele care leagă Țările de Jos continentale de insulele Terschelling, Vlieland, Ameland și Schiermonnikoog situate în această mare?
2. Aplicabilitatea Regulamentului nr. 3577/92 ⁽²⁾ se opune aplicării Regulamentului (CE) nr. 1370/2007 având în vedere articolul 1 alineatul (2) din acest regulament?
3. Statele membre pot decide, în temeiul articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1370/2007 că în ceea ce privește transportul public de călători pe căile navigabile se aplică exclusiv o parte sau mai multe părți specifice din regulament — în speță, articolul 5 alineatul (3) și, legat de acesta, articolul 5 alineatul (4)?
4. Derogarea prevăzută la articolul 5 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1370/2007, în special criteriul privind distanța de 300 000 km, poate fi declarată ca fiind aplicabilă (pur și simplu) în ceea ce privește transportul public de călători pe căile navigabile?
5. În cazul unui răspuns afirmativ la a patra întrebare, care sunt consecințele ce decurg din faptul că în acest caz au fost acordate contracte de concesiune pentru transportul public de călători pe căile navigabile, în pofida faptului că nu au fost îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1370/2007?

⁽¹⁾ Directiva Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 de stabilire a cerințelor tehnice pentru navele de navigație interioară și de abrogare a Directivei 82/714/CEE a Consiliului (JO L 315, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 18, p. 3).

⁽²⁾ Regulamentul al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și nr. 1107/70 ale Consiliului (JO L 315, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Justice (Chancery Division) (Regatul Unit) la 18 aprilie 2013 — Glaxosmithline Biologicals SA, Glaxosmithkline Biologicals, Niederlassung der Smithkline Beecham Pharma GmbH & Co. KG/Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

(Cauza C-210/13)

(2013/C 189/15)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (Chancery Division)

Părțile din procedura principală

Reclamante: Glaxosmithline Biologicals SA, Glaxosmithkline Biologicals, Niederlassung der Smithkline Beecham Pharma GmbH & Co. KG

Pârât: Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Întrebările preliminare

1. Un adjuvant care singur nu are niciun efect terapeutic, dar care crește efectul terapeutic al unui antigen atunci când intră în compoziția unui vaccin împreună cu acest antigen, este „principiu activ” în sensul articolului 1 litera (b) din Regulamentul nr. 469/2009/CE ⁽¹⁾?
2. În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, compoziția în care intră un astfel de adjuvant și un antigen poate fi totuși considerată o „compoziție de principii active” în sensul articolului 1 litera (b) din Regulamentul nr. 469/2009/CE?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 469/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 privind certificatul suplimentar de protecție pentru medicamente (JO L 152, p. 1).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Curtea de Apel București (România) la data de 23 aprilie 2013 — Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Alexandria/George Ciocoiu

(Cauza C-214/13)

(2013/C 189/16)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel București

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Alexandria

Pârât: George Ciocoiu

Întrebarea preliminară

Se opune art. 110 TFUE aplicării de către un stat membru a unei taxe pentru emisii poluante asupra unui autovehicul de ocazie (second-hand) provenit din celelalte state membre ale Uniunii Europene, cu ocazia primei înmatriculări a celui auto-turism în statul membru respectiv, în condițiile în care perceperea și plata aceleiași taxe, deși prevăzută printr-un act normativ și în cazul autoturismelor de ocazie (second-hand) de pe piața internă, similare ca vechime, stare tehnică și rulaj, ca fiind datorată cu ocazia primului lor transfer de proprietate, a fost suspendată ulterior printr-un act normativ cu putere de lege?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundespatentgericht (Germania) la 24 aprilie 2013 — Oberbank AG/Deutscher Sparkassen- und Giroverband e.V.

(Cauza C-217/13)

(2013/C 189/17)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundespatentgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Oberbank AG

Pârâtă: Deutscher Sparkassen- und Giroverband e.V.

Intervenientă: Deutsches Patent- und Markenamt

Întrebările preliminare

1. Articolul 3 alineatele (1) și (3) din directivă ⁽¹⁾ se opune unei interpretări a dreptului național conform căreia în cazul unei mărci de culoare abstracte (în speță: roșu HKS 13), revendicată pentru serviciile din sectorul financiar, pentru a se putea prezuma că marca va putea dobândi caracter distinctiv prin utilizare, în urma unui sondaj de opinie trebuie să rezulte un grad de recunoaștere a mărcii de 70 %?
2. Articolul 3 alineatul (3) prima teză din directivă trebuie interpretat în sensul că este relevant momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii — iar nu momentul înregistrării mărcii — chiar și în cazul în care în cadrul apărării împotriva unei cereri de anulare titularul mărcii invocă faptul că respectiva marcă a dobândit caracter distinctiv prin utilizare după mai mult de trei ani de la depunerea cererii de înregistrare, însă înainte de a fi fost înregistrată?
3. În cazul în care momentul depunerii cererii de înregistrare este relevant și în condițiile de mai sus:

Marca trebuie declarată nulă în cazul în care nu s-a stabilit și nici nu mai există posibilitatea de a se stabili dacă la data cererii de înregistrare marca a dobândit caracter distinctiv prin utilizare? Sau, în vederea anulării mărcii, este necesar ca autorul cererii de anulare să dovedească faptul că la momentul depunerii cererii de înregistrare marca nu dobândise caracter distinctiv prin utilizare?

⁽¹⁾ Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 299, p. 25).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundespatentgericht (Germania) la 24 aprilie 2013 — Banco Santander SA, Santander Consumerbank AG/Deutscher Sparkassen- und Giroverband e.V.

(Cauza C-218/13)

(2013/C 189/18)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundespatentgericht

Părțile din procedura principală

Reclamante: Banco Santander SA, Santander Consumer Bank AG

Pârât: Deutscher Sparkassen- und Giroverband e.V.

Intervenient: Deutsches Patent- und Markenamt

Întrebările preliminare

1. Articolul 3 alineatele (1) și (3) din Directiva 2008/95 ⁽¹⁾ se opune unei interpretări a dreptului național conform căreia în cazul unei mărci de culoare abstracte (în speță: roșu HKS 13), revendicată pentru serviciile din sectorul financiar, pentru a se putea prezuma că marca va putea dobândi caracter distinctiv prin utilizare, în urma unui sondaj de opinie trebuie să rezulte un grad de recunoaștere a mărcii de 70 %?
2. Articolul 3 alineatul (3) prima teză din Directiva 2008/95 trebuie interpretat în sensul că este relevant momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii — iar nu momentul înregistrării mărcii — chiar și în cazul în care în cadrul apărării împotriva unei cereri de anulare titularul mărcii invocă faptul că respectiva marcă a dobândit caracter distinctiv prin utilizare după mai mult de trei ani de la depunerea cererii de înregistrare, însă înainte de a fi fost înregistrată?

3. În cazul în care momentul depunerii cererii de înregistrare este relevant și în condițiile de mai sus:

Marca trebuie declarată nulă în cazul în care nu s-a stabilit și nici nu mai există posibilitatea de a se stabili dacă la data cererii de înregistrare marca a dobândit caracter distinctiv prin utilizare? Ori, în vederea anulării mărcii, este necesar ca autorul cererii de anulare să dovedească faptul că la momentul depunerii cererii de înregistrare marca nu dobândise caracter distinctiv prin utilizare?

(¹) Directiva 2008/95 a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 299, p. 25).

Recurs introdus la 25 aprilie 2013 de Kalliopi Nikolaou împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 20 februarie 2013 în cauza T-241/09, Kalliopi Nikolaou/Curtea de Conturi

(Cauza C-220/13 P)

(2013/C 189/19)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: Kalliopi Nikolaou (reprezentanți: V Christianos, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Curtea de Conturi

Concluziile recurente

- Anularea hotărârii pronunțate de Tribunalul Uniunii Europene la 20 februarie 2013 în cauza T-241/09 și trimiterea cauzei la Tribunal spre judecare;
- obligarea părâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Recurenta susține că hotărârea pronunțată de Tribunal la 20 februarie 2013 conține aprecieri juridice care încalcă în mod vădit normele de drept al Uniunii și le atacă prin declararea unui recurs.
2. În opinia recurente, hotărârea atacată trebuie anulată întrucât încalcă drepturi și principii fundamentale consacrate de dreptul Uniunii, având în vedere că Tribunalul a interpretat și aplicat în mod eronat dreptul Uniunii Europene și și-a depășit competența.

Motivele de recurs sunt, mai concret, următoarele:

- în primul rând, încălcarea principiului prezumției de nevinovăție;
- în al doilea rând, încălcarea principiului cooperării legale cu Tribunalul Districtual din Luxemburg, în temeiul articolului 4 alineatul (3) TUE;
- în al treilea rând, depășirea propriei competențe;
- în al patrulea rând, interpretarea și aplicarea eronate ale dreptului Uniunii, în ceea ce privește condițiile răspunderii contractuale și Decizia 99/50 a Curții de Conturi.

Acțiune introdusă la 25 aprilie 2013 — Regatul Țărilor de Jos/Comisia Europeană

(Cauza C-223/13)

(2013/C 189/20)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamant: Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: M.K. Bulterman, J. Langer, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

- În principal, anularea Regulamentului (UE) nr. 93/2013 al Comisiei din 1 februarie 2013 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2494/95 al Consiliului privind indicii armonizați ai prețurilor de consum, în ceea ce privește stabilirea indicilor prețurilor locuințelor ocupate de proprietari (JO L 33, p. 14), în măsura în care articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 93/2013 nu poate fi separat de restul dispozițiilor regulamentului;
- cu titlu subsidiar, anularea articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 93/2013;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv:

Încălcarea articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2494/95 (¹), precum și a jurisprudenței Curții, întrucât, potrivit articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 93/2013, Eurostat este cel care întocmește un manual cu caracter obligatoriu, iar nu Comisia ca instituție a Uniunii.

Al doilea motiv:

Încălcarea articolului 338 alineatul (1) TFUE, întrucât, potrivit articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 93/2013, pentru a compila informațiile statistice se folosește un manual, iar nu un instrument juridic din cele enumerate la articolul 288 TFUE.

Al treilea motiv:

Încălcarea articolului 5 alineatul (3) și a articolului 14 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2494/95, coroborat cu articolul 5a din Decizia 1999/467 ⁽²⁾, întrucât articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 93/2013 stabilește o altă procedură decât cea de procedura de reglementare cu controlul, astfel cum impune Regulamentul nr. 2494/95.

Al patrulea motiv:

Încălcarea articolului 290 și 291 TFUE, coroborate cu Regulamentul nr. 182/2011 ⁽³⁾, întrucât, pentru întocmirea și revizuirea manualului, nu se prevede procedura impusă prin articolul 290 TFUE sau una dintre procedurile instituite prin Regulamentul nr. 182/2011.

⁽¹⁾ JO L 257, p. 1, Ediție specială, 10/vol. 01, p. 39

⁽²⁾ Decizia Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, p. 23, Ediție specială, 01/vol. 2, p. 159).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, p.13)

Acțiune introdusă la 29 aprilie 2013 — Comisia Europeană/Republica Estonia

(Cauza C-240/13)

(2013/C 189/21)

Limba de procedură: estona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: O. Beynet, M. Heller și L. Naaber-Kivisoo)

Pârâtă: Republica Estonia

Concluziile reclamantei

Comisia solicită

— Constatarea faptului că, prin omiterea adoptării tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru transpunerea articolului 2 punctul 21, a articolului 9 alineatele (5), (7) și (12), a articolului 10 alineatul (5), a articolului 11 alineatul (1) prima teză, a articolului 11 alineatul (5) literele (a) și (b), a articolului 16 alineatele (2) și (3), a articolului 26 alineatul (2) litera (c) a doua, a patra și a cincea teză, a articolului 36, a

articolului 37 alineatul (1) literele (e), (f) (i), (k) și (p), a articolului 37 alineatul (8), a articolului 37 alineatul (10) a doua teză, a articolului 38 alineatul (3), a articolului 40 alineatul (3) din Directiva 2009/72/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE, precum și a punctului 1 litera (a) a cincea liniuță și a punctului 1 literele (d), (f), (i) și (j) din anexa 1 la această directivă sau, în orice caz, prin omiterea comunicării dispozițiilor menționate Comisiei, Republica Estonia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 alineatul (1) din directivă;

— obligarea Republicii Estonia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 3 martie 2011.

⁽¹⁾ JO L 211, p. 55.

Acțiune introdusă la 29 aprilie 2013 — Comisia Europeană/Republica Estonia

(Cauza C-241/13)

(2013/C 189/22)

Limba de procedură: estona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: O. Beynet, M. Heller și L. Naaber-Kivisoo)

Pârâtă: Republica Estonia

Concluziile reclamantei

Comisia solicită

— Constatarea faptului că, prin omiterea adoptării tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru transpunerea articolului 2 punctele 10, 20 și 22, a articolului 3 alineatele (3) și (4), a articolului 7 alineatul (3), a articolului 9 alineatele (5), (7) și (12), a articolului 10 alineatul (5), a articolului 11 alineatul (5) literele (a) și (b), a articolelor 12, 13, 15, 16, a articolului 26 alineatul (2) litera (b), litera (c) a doua, a patra și a cincea teză și litera (d) a treia și a patra teză, a articolului 26 alineatul (3), a articolului 27 alineatul (2), a articolului 33, a articolului 36 alineatul (4) al doilea și al patrulea paragraf și alineatele (6) (8) și (9) al treilea paragraf, a articolului 41 alineatul (1) literele (d), (e), (i), (k), (n), (p), (q) și (s),

a articolului 41 alineatul (6) litera (c), alineatul (9) a doua și a treia teză și alineatul (10), a articolului 44 alineatul (3) din Directiva 2009/73/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE, precum și a punctului 1 litera (a) primul paragraf a doua, a treia, a cincea și a șaptea liniuță și al doilea paragraf, a punctului 1 literele (b), (d), (f), (h), (i) și (j) și a punctului 2 din anexa 1 la această directivă sau, în orice caz, prin omiterea comunicării dispozițiilor menționate Comisiei, Republica Estonia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 54 alineatul (1) din directivă;

- stabilirea, în temeiul articolului 260 alineatul (3) TFUE, a unei penalități cu titlu cominatoriu de 4224 euro pe zi de plătit de către Republica Estonia începând cu ziua pronunțării hotărârii Curții pentru neîndeplinirea obligației de a comunica măsurile de transpunere a directivei;
- obligarea Estoniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 3 martie 2011.

⁽¹⁾ JO L 211, p. 94.

Acțiune introdusă la 30 aprilie 2013 — Comisia Europeană/Regatul Suediei

(Cauza C-243/13)

(2013/C 189/23)

Limba de procedură: suedeză

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Enegren și S. Petrova, agenți)

Pârât: Regatul Suediei

Concluziile reclamantei

Comisia solicită Curții:

- constatarea faptului că Suedia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 260 alineatul (1) TFUE întrucât nu a adoptat măsurile necesare pentru executarea Hotărârii Curții pronunțate în cauza C-607/10;
- obligarea Suediei la plata către Comisie, în contul „Resurse proprii ale Uniunii Europene”, a unei penalități cu titlu

cominatoriu în cuantum de 14 912 pentru fiecare zi în care nu adoptă măsurile necesare pentru executarea Hotărârii Curții pronunțate în cauza C-607/10, din ziua pronunțării hotărârii în prezenta cauză și până la data executării Hotărârii pronunțate în cauza C-607/10;

- obligarea Suediei la plata către Comisie, în același cont, a unei sume forfetare zilnice de 4 893 de euro pentru fiecare zi în care nu sunt adoptate măsurile necesare pentru executarea Hotărârii Curții pronunțate în cauza C-607/10, din ziua pronunțării hotărârii în respectiva cauză și până la data la care Curtea se va pronunța în prezenta cauză sau până la data la care Suedia va adopta măsurile necesare pentru executarea hotărârii pronunțate în cauza C-607/10, dacă această dată este anterioară;
- obligarea Regatului Suediei la plata cheltuielilor de judecată

Motivele și principalele argumente

În Hotărârea din 29 martie 2012, Comisia/Regatul Suediei (C-607/10), Curtea a constatat următoarele: „1) Întrucât nu a adoptat măsurile necesare pentru ca autoritățile naționale competente să asigure, prin autorizații eliberate conform articolelor 6 și 8 din Directiva 2008/1/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 ianuarie 2008 privind prevenirea și controlul integrat al poluării (versiune codificată) sau, în mod adecvat, prin reexaminarea condițiilor și, dacă este cazul, prin reactualizarea lor, că toate instalațiile existente sunt exploatate conform cerințelor prevăzute la articolele 3, 7, 9, 10, 13, 14 literele (a) și (b) și 15 alineatul (2) din această directivă, Regatul Suediei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 5 alineatul (1) din aceasta.”

Regatul Suediei nu a adoptat până în prezent măsuri pentru executarea Hotărârii Curții pronunțate în cauza C-607/10. Prin urmare, Comisia a formulat o acțiune în temeiul articolului 260 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, solicitând aplicarea de sancțiuni pecuniare Regatului Suediei.

Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Ireland la 30 aprilie 2013 — Ewaen Fred Ogieriakhi/Minister for Justice and Equality, Irlanda, Attorney General, An Post

(Cauza C-244/13)

(2013/C 189/24)

Limba de procedură: engleză

Instanța de trimitere

High Court of Ireland

Părțile din procedura principală

Reclamant: Ewaen Fred Ogieriakhi

Pârâți: Minister for Justice and Equality, Irlanda, Attorney General, An Post

Întrebările preliminare

1. Se poate afirma că soțul unui cetățean al Uniunii care, în perioada de referință, nu era resortisant al unui stat membru a „avut reședința legală împreună cu cetățeanul Uniunii în statul membru gazdă în cursul unei perioade neîntrerupte de cinci ani”, în sensul articolului 16 alineatul (2) din Directiva 2004/38/CE ⁽¹⁾, în contextul în care cuplul s-a căsătorit în mai 1999, dreptul de ședere a fost acordat în octombrie 1999, părțile au convenit să locuiască separat cel târziu la începutul anului 2002, iar ambii soți au început să locuiască împreună cu parteneri complet diferiți înainte de sfârșitul anului 2002?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare și ținând seama de faptul că resortisantul țării terțe care invocă un drept de ședere permanentă în temeiul articolului 16 alineatul (2), pe baza a cinci ani de ședere neîntreruptă înainte de aprilie 2006 trebuie, de asemenea, să dovedească faptul că șederea sa a fost conformă, printre altele, cu cerințele de la articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 ⁽²⁾, trebuie considerat că respectivele cerințe de la articolul 10 alineatul (3) nu sunt îndeplinite atunci când, pe parcursul acestei presupuse perioade de cinci ani, cetățeanul Uniunii a părăsit domiciliul conjugal, iar resortisantul țării terțe a început ulterior să locuiască împreună cu o altă persoană într-un nou domiciliu conjugal, care nu a fost pus la dispoziție sau asigurat de soțul (fostul soț) resortisant al Uniunii?
3. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare și al unui răspuns negativ la a doua întrebare, atunci, în vederea evaluării aspectului dacă un stat membru a transpus în mod eronat sau nu a pus în aplicare în mod corespunzător cerințele de la articolul 16 alineatul (2) din Directiva din anul 2004, faptul că instanța națională sesizată cu o acțiune în despăgubire pentru încălcarea dreptului Uniunii a considerat că este necesar să formuleze o cerere de decizie preliminară privind problema de fond a dreptului la ședere permanentă al reclamantului este în sine un factor de care respectiva instanță ar trebui să țină seama la aprecierea caracterului manifest al încălcării dreptului Uniunii?

⁽¹⁾ Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 42).

⁽²⁾ Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității (JO L 257, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 11).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal administrativ de Pau (Franța) la 6 mai 2013 — Khaled Boudjlida/Préfet des Pyrénées-Atlantiques

(Cauza C-249/13)

(2013/C 189/25)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal administrativ de Pau

Părțile din procedura principală

Reclamant: Khaled Boudjlida

Pârât: Préfet des Pyrénées-Atlantiques

Întrebările preliminare

1. Care este, în cazul unui străin resortisant al unei țări terțe aflat în situație de ilegalitate care trebuie să facă obiectul unei decizii de returnare, conținutul dreptului de a fi ascultat, definit la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene? În special, acest drept îl include pe cel de a i se oferi posibilitatea să analizeze toate elementele invocate împotriva lui în ceea ce privește dreptul său de ședere, de a exprima un punct de vedere, oral sau în scris, după un timp de reflecție suficient, și de a beneficia de ajutorul unui consilier ales?
2. Trebuie eventual ajustat sau limitat acest conținut luând în considerare obiectivul de interes general al politicii de returnare prevăzut de Directiva din 16 decembrie 2008 ⁽¹⁾ menționată anterior?
3. În cazul unui răspuns afirmativ, ce adaptări trebuie admise și potrivit căror criterii trebuie stabilite acestea?

⁽¹⁾ Directiva 2008/115 a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, p. 98).

Acțiune introdusă la 7 mai 2013 — Comisia Europeană/Republica Bulgaria

(Cauza C-253/13)

(2013/C 189/26)

Limba de procedură: bulgara

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Heller, O. Beynet, P. Mihaylova)

Pârâtă: Republica Bulgaria

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru transpunerea articolului 3 alineatul (3) și a punctului 1 litera (a), precum și literele (b), (d), (f), (h) și (i) din anexa I la Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE ⁽¹⁾ și, în orice caz, prin necomunicarea adoptării acestora către Comisie, Republica Bulgaria nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 54 alineatul (1) din această directivă;
- obligarea Republicii Bulgaria, în temeiul articolului 260 alineatul (3) TFUE, ca urmare a încălcării obligației de comunicare către Comisie a actelor de transpunere a Directivei 2009/73/CE, la plata unei penalități cu titlu cominatoriu în cuantum de 8 448 de euro pe zi, începând cu data pronunțării hotărârii în prezenta cauză;
- obligarea Republicii Bulgaria la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 3 martie 2011.

⁽¹⁾ JO L 211, p. 94, rectificare în JO 2011, L 60, p. 23.

Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court of Ireland (Irlanda) la 13 mai 2013 — Peter Flood/Health Service Executive

(Cauza C-255/13)

(2013/C 189/27)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Ireland

Părțile din procedura principală

Reclamant: Peter Flood

Pârât: Health Service Executive

Întrebarea preliminară

Trebuie să se considere că un cetățean asigurat al unui stat membru („primul stat membru”), care a fost grav bolnav timp de unsprezece ani în urma unei afecțiuni medicale grave care s-a manifestat pentru prima dată în perioada în care respectiva

persoană avea reședința în primul stat membru, însă era în vacanță într-un alt stat membru („al doilea stat membru”), se află în situație de „ședere” în al doilea stat membru în perioada respectivă, în sensul articolului 19 alineatul (1) sau, în mod alternativ, al articolului 20 alineatul (1) și al articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul nr. 883/2004 ⁽¹⁾, în care persoana în cauză a fost efectiv obligată, din cauza bolii sale acute și a proximității convenabile de asistență medicală de specialitate, să rămână fizic în respectivul stat membru pentru perioada respectivă?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Sigmaringen (Germania) la 13 mai 2013 — Sevda Aykul/Land Baden-Württemberg

(Cauza C-260/13)

(2013/C 189/28)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Sigmaringen

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Sevda Aykul

Pârât: Land Baden-Württemberg

Întrebările preliminare

1. Obligația de recunoaștere reciprocă a permiselor de conducere eliberate de statele membre rezultată din articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2006/126/CE ⁽¹⁾ se opune unei reglementări naționale a Republicii Federale Germania potrivit căreia dreptul de a utiliza un permis de conducere străin în Germania trebuie retras ulterior pe cale administrativă, în cazul în care titularul permisului de conducere străin conduce sub influența unor droguri ilegale un autovehicul în Germania și, prin urmare, conform dispozițiilor germane, nu mai dispune de aptitudinea de a conduce?
2. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ, acest lucru este valabil și atunci când statul emitent nu ia nicio măsură după ce a luat cunoștință de actul de conducere sub influența drogurilor și, prin urmare, titularul permisului de conducere străin prezintă astfel în continuare pericol pentru circulație ?

3. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este negativ, Republica Federală Germania poate condiționa reacordarea dreptului de a utiliza permisul de conducere străin în Germania de îndeplinirea condițiilor de reacordare a acestui drept prevăzute de legislația națională?

4. a) Rezerva respectării principiului teritorialității legislației penale și polițienești prevăzută la articolul 11 alineatul (2) din Directiva 2006/126/CE poate justifica o acțiune a unui stat membru ce ține de dreptul permiselor de conducere în locul statului emitent? De exemplu, această rezervă permite retragerea ulterioară a dreptului

de a utiliza permisul de conducere străin în Germania prin intermediul unei măsuri de siguranță de natură penală?

b) În cazul în care răspunsul la întrebarea 4 a este afirmativ, având în vedere obligația de recunoaștere, competența pentru reacordarea dreptului de a utiliza permisul de conducere străin în Germania revine statului membru care a dispus măsura de siguranță de natură penală sau statului membru emitent?

(¹) Directiva 2006/126/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2006 privind permisele de conducere (JO L 403, p. 18, Ediție specială, 07/vol. 17, p. 216).

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 17 mai 2013 — Parker ITR și Parker-Hannifin/Comisia(Cauza T-146/09) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a conductelor marine — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Stabilirea prețurilor, împărțirea pieței și schimburi de informații sensibile din punct de vedere comercial — Imputabilitatea comportamentului ilicit — Amenzi — Orientările din 2006 privind calcularea amenzilor — Încredere legitimă — Plafon de 10 % — Circumstanțe atenuante — Cooperare”)

(2013/C 189/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Parker ITR Srl (Veniano, Italia) și Parker-Hannifin Corp. (Mayfield Heights, Ohio, Statele Unite) (reprezentanți: B. Amory, F. Marchini Càmia și F. Amato, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial N. Khan, V. Bottka și S. Noë, ulterior S. Noë și R. Sauer, agenți)

Obiectul

Cu titlu principal, o cerere de anulare în parte a Deciziei C(2009) 428 final a Comisiei din 28 ianuarie 2009 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/39406 — Conduce marine), în măsura în care această decizie privește reclamantele, și, în subsidiar, o cerere de anulare sau de reducere substanțială a amenzii care le-a fost aplicată prin decizia menționată

Dispozitivul

1. Anulează articolul 1 litera (i) din Decizia C(2009) 428 final a Comisiei din 28 ianuarie 2009 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/39406 — Conduce marine), în măsura în care Comisia Europeană a constatat că Parker ITR Srl luase parte la încălcare în perioada anterioară datei de 1 ianuarie 2002.
2. Anulează articolul 2 litera (e) din Decizia C(2009) 428 final.
3. Stabilește cuantumul amenzii aplicate Parker ITR la 6 400 000 de euro, sumă la a cărei plată Parker-Hannifin este obligată în solidar în limita a 6 300 000 de euro.
4. Respinge în rest acțiunea.

5. Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Parker ITR și de Parker-Hannifin.

⁽¹⁾ JO C 141, 20.6.2009.**Hotărârea Tribunalului din 17 mai 2013 — Trelleborg Industrie și Trelleborg/Comisia**(Cauzele conexate T-147/09 și T-148/09) ⁽¹⁾

(„Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a conductelor marine — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Stabilirea prețurilor, împărțirea pieței și schimburi de informații sensibile din punct de vedere comercial — Noțiunea de încălcare continuă sau repetată — Prescripție — Securitate juridică — Egalitate de tratament — Amenzi — Gravitatea și durata încălcării”)

(2013/C 189/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Trelleborg Industrie SAS (Clermont-Ferrand, Franța) (cauza T-147/09); și Trelleborg AB (Trelleborg, Suedia) (cauza T-148/09) (reprezentanți: J. Joshua, barrister, și E. Aliende Rodriguez, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: N. Khan, V. Bottka și S. Noë, agenți)

Obiectul

Cu titlu principal, o cerere de anulare în parte a Deciziei C(2009) 428 final a Comisiei din 28 ianuarie 2009 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/39406 — Conduce marine), în măsura în care această decizie privește reclamantele, și, în subsidiar, o cerere de anulare sau de reducere substanțială a amenzii care le-a fost aplicată prin decizia menționată

Dispozitivul

1. Anulează articolul 1 literele (g) și (h) din Decizia C(2009) 428 final a Comisiei din 28 ianuarie 2009 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/39406 — Conduce marine) în măsura în care vizează perioada cuprinsă între 13 mai 1997 și 21 iunie 1999.
2. Este necesar să se respingă în rest acțiunile.

3. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 153, 4.7.2009.

Hotărârea Tribunalului din 17 mai 2013 — MRI/Comisia

(Cauza T-154/09) (¹)

(„Concurență — Înțelegeri — Piața europeană a conductelor marine — Decizie prin care se constată o încălcare a articolului 81 CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Stabilirea prețurilor, împărțirea pieței și schimburi de informații sensibile din punct de vedere comercial — Noțiunea de încălcare continuă sau repetată — Prescripție — Obligația de motivare — Egalitate de tratament — Încredere legitimă — Amenzi — Gravitatea și durata încălcării — Circumstanțe atenuante — Cooperare”)

(2013/C 189/31)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Manuli Rubber Industries SpA (MRI) (Milano, Italia) (reprezențanți: L. Radicati di Brozolo, M. Pappalardo și E. Marasà, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: V. Di Bucci, S. Noë și L. Prete, agenți)

Obiectul

Cu titlu principal, o cerere de anulare în parte a Deciziei C(2009) 428 final a Comisiei din 28 ianuarie 2009 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/39406 — Conduce marine), în măsura în care această decizie privește reclamanta, și, în subsidiar, o cerere de anulare sau de reducere substanțială a amenzii care i-a fost aplicată prin decizia menționată

Dispozitivul

1. Anulează articolul 2 litera (f) din Decizia C(2009) 428 final a Comisiei din 28 ianuarie 2009 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/39406 — Conduce marine).
2. Stabilește cuantumul amenzii aplicate MRI la 4 900 000 de euro.
3. Respinge în rest acțiunea.
4. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 141, 20.6.2009.

Hotărârea Tribunalului din 16 mai 2013 — Gap granen & producten/Comisia

(Cauza T-437/10) (¹)

[„Răspundere extracontractuală — Importul de grâu dur de calitate superioară — Taxe la import — Regulamentul (CE) nr. 919/2009 — Regulamentul (CE) nr. 1249/96 — Încălcări suficient de gravă a unei norme având ca obiect acordarea de drepturi particularilor — Prejudiciu material — Legătura de cauzalitate”]

(2013/C 189/32)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Gap SA granen & producten NV (Zoersel, Belgia) (reprezențanți: C. Ronse, A. Hansebout, K. Claeyé și J. Muyl-dermans, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: D. Triantafyllou și B. Burggraaf, agenți)

Obiectul

Acțiune în despăgubiri introdusă în temeiul articolului 340 TFUE pentru repararea prejudiciului pretins suferit de reclamantă ca urmare a stabilirii taxelor la importul de grâu dur de calitate superioară prin Regulamentul (CE) nr. 919/2009 al Comisiei din 1 octombrie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 915/2009 de stabilire a taxelor de import în sectorul cerealelor începând cu 1 octombrie 2009 (JO L 259, p. 5)

Dispozitivul

1. Obligă Comisia Europeană să repare prejudiciul suferit de Gap SA granen & producten NV prin aplicarea Regulamentului (CE) nr. 919/2009 al Comisiei din 1 octombrie 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 915/2009 de stabilire a taxelor de import în sectorul cerealelor începând cu 1 octombrie 2009, în măsura în care acest regulament nu a ținut seama de cotația fob și nici nu a utilizat o metodă de calcul reprezentativă a costurilor reale de transport de marfă la stabilirea taxelor la import pentru grâul dur de calitate superioară.
2. În termen de 6 luni de la pronunțarea hotărârii, Gap granen & producten și Comisia vor transmite Tribunalului sumele care trebuie plătite, inclusiv dobânzile, stabilite de comun acord.
3. În lipsa unui acord, Gap granen & producten și Comisia vor comunica Tribunalului, în același termen, concluziile lor privind cuantumul despăgubirilor.
4. Amână pronunțarea cu privire la cheltuielile de judecată.

(¹) JO C 317, 20.11.2010.

Hotărârea Tribunalului din 16 mai 2013 — Seba Diş Tîçaret ve Nakliyat/OAPI — von Eicken (SEBA TRADITION)

(Cauza T-508/10) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară figurativă SEBA TRADITION — Marca națională figurativă anterioară JOHANN WILHELM VON EICKEN TRADITION — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2013/C 189/33)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Seba Diş Tîçaret ve Nakliyat AŞ (Maltepe, Turcia) (reprezentant: H. Wilde, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Joh. Wilh. von Eicken GmbH (Lübeck, Germania) (reprezentanți: C. Rohnke și F. Thiering, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 18 august 2010 (cauza R 559/2009-4) privind o procedură de declarare a nulității între Joh. Wilh. von Eicken GmbH și Seba Diş Tîçaret ve Nakliyat AŞ

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Seba Diş Tîçaret ve Nakliyat AŞ la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 346, 18.12.2010.

Hotărârea Tribunalului din 16 mai 2013 — Reber/OAPI — Klusmeier (Wolfgang Amadeus Mozart PREMIUM)

(Cauza T-530/10) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Wolfgang Amadeus Mozart PREMIUM — Mărcile naționale figurative anterioare W. Amadeus Mozart — Lipsa utilizării serioase a mărcii anterioare — Articolul 15 alineatul (1) primul și al doilea paragraf litera (a) și articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2013/C 189/34)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Reber Holding GmbH & Co. KG (Bad Reichenhall, Germania) (reprezentanți: O. Spuhler și M. Geitz, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial R. Manea, ulterior D. Walicka, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Anna Klusmeier (Bielefeld, Germania) (reprezentant: G. Schmitt-Gaedke, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 14 septembrie 2010 (cauza R 363/2008-4) privind o procedură de opoziție între Reber Holding GmbH & Co. KG și doamna Anna Klusmeier

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Reber Holding GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor necesare efectuate de doamna Anna Klusmeier în procedura desfășurată la camera de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI).

⁽¹⁾ JO C 30, 29.1.2011.

Hotărârea Tribunalului din 16 mai 2013 — Nath Kalsi/OAPI — American Clothing Associates (RIDGE WOOD)

(Cauza T-80/11) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare figurative RIDGE WOOD — Marcă comunitară figurativă anterioară River Woods North-Eastern Suppliers — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2013/C 189/35)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Dwarka Nath Kalsi și Ajit Nath Kalsi (Agra, India) (reprezentant: J. Schmidt, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: K. Klüpfel, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: American Clothing Associates (Evergem, Belgia) (reprezentant: C. De Keersmaecker, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 19 noiembrie 2010 (cauza R 599/2010-1), privind o procedură de opoziție între, pe de o parte, American Clothing Associates și, pe de altă parte, Dwarka Nath Kalsi și Ajit Nath Kalsi

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 19 noiembrie 2010 (cauza R 599/2010-1) în ceea ce privește produsele din clasa 24 avute în vedere prin marca solicitată și serviciile „prelucrarea și finisarea pielăriei, a pielii, a blănurilor și a materialelor textile” din clasa 40 și protejate prin marca anterioară nr. 2785459.
2. Respinge în rest acțiunea.

(¹) JO C 103, 2.4.2011.

Hotărârea Tribunalului din 16 mai 2013 — Canga Fano/Consiliul

(Cauza T-281/11 P) (¹)

(„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2009 — Decizie de a nu îl promova pe reclamant la gradul AD 13 — Comparatie a meritelor — Controlul de către instanță al erorii vădite de apreciere”)

(2013/C 189/36)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Diego Canga Fano (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. Rodrigues și C. Bernard-Glanz, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer și J. Herrmann, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 24 martie 2011, Canga Fano/Consiliul (cauza F-104/09, nepublicată încă în Repertoriu), și prin care se solicită anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Domnul Diego Canga Fano suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Consiliul Uniunii Europene în cadrul prezentei proceduri.

(¹) JO C 238, 13.8.2011.

Hotărârea Tribunalului din 17 mai 2013 — Grecia/Comisia

(Cauza T-294/11) (¹)

(„FEOGA — Secțiunea «Garantare» — FEAGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Ulei de măsline — Culturi arabile — Eroare vădită de apreciere — Majorarea ratei de corecție forfetară ca urmare a recidivei — Incidența reformei PAC asupra corecției forfetare — Proporționalitate — Natura cheltuielilor destinate stabilirii SIG pentru culturile de măsline”)

(2013/C 189/37)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Republica Elenă (reprezentanți: I. Chalkias și S. Papaioannou, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Triantafyllou și A. Markoulli, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei de punere în aplicare 2011/244/UE a Comisiei din 15 aprilie 2011 de excludere de la finanțarea din fondurile Uniunii Europene a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEAGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO L 102, p. 33), în ceea ce privește Republica Elenă.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 238, 13.8.2011.

Hotărârea Tribunalului din 17 mai 2013 — Bulgaria/Comisia

(Cauza T-335/11) (¹)

[„FEAGA și FEADR — Cheltuieli excluse de la finanțare — Plată unică pe suprafață — «Zone defavorizate» — Plăți naționale directe complementare — Funcționarea sistemului pentru informații geografice și a sistemului de identificare a parcelelor agricole — Articolul 31 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 — Proporționalitate — Securitate juridică — Obligația de motivare”]

(2013/C 189/38)

Limba de procedură: bulgara

Părțile

Reclamantă: Republica Bulgaria (reprezentanți: E. Petranova și T. Ivanov, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Rossi, D. Dimov, G. Koleva și D. Stefanov, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei de punere în aplicare 2011/244/UE a Comisiei din 15 aprilie 2011 de excludere de la finanțarea din fondurile Uniunii Europene a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO L 102, p. 33), în ceea ce privește Republica Bulgaria.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Republica Bulgaria la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 331, 12.11.2011.

Hotărârea Tribunalului din 16 mai 2013 — Restoin/OAPI (EQUIPMENT)

(Cauza T-356/11) (¹)

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale EQUIPMENT — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2013/C 189/39)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Christian Restoin (Paris, Franța) (reprezentant: A. Alcaraz, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: V. Melgar, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 14 aprilie 2011 (cauza R 1430/2010-4) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal EQUIPMENT ca marcă comunitară

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.

2. Îl obligă pe domnul Christian Restoin la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 269 din 10.9.2011.

Hotărârea Tribunalului din 16 mai 2013 — Iran Transfo/Consiliul

(Cauza T-392/11) (¹)

(„Politică externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Iranului în scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Înghetarea fondurilor — Obligația de motivare — Eroare vădită de apreciere”)

(2013/C 189/40)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Iran Transfo (Teheran, Iran) (reprezentant: K. Kleinschmidt, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bishop și J.-P. Hix, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Erlbacher și T. Scharf, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2011/299/PESC a Consiliului din 23 mai 2011 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 136, p. 65, Rectificare în JO L 164, p. 19), în măsura în care această decizie o privește pe reclamantă

Dispozitivul

1. Anulează Decizia 2011/299/PESC a Consiliului din 23 mai 2011 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului, în ceea ce privește Iran Transfo.
2. Efectele Deciziei 2011/299, în ceea ce privește Iran Transfo, sunt menținute pentru o perioadă care nu poate să depășească două luni și zece zile de la data pronunțării prezentei hotărâri.
3. Consiliul Uniunii Europene suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile efectuate de Iran Transfo.
4. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 290, 1.10.2011.

Hotărârea Tribunalului din 17 mai 2013 — Sanofi Pasteur MSD/OAPI — Mundipharma (Reprezentarea a două seceri încrucișate)(Cauza T-502/11) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a unei mărci comunitare figurative reprezentând două seceri încrucișate — Mărci națională și internaționale figurative anterioare reprezentând două panglici încrucișate — Motiv relativ de refuz — Lipsa vreunui risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2013/C 189/41)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Sanofi Pasteur MSD SNC (Lyon, Franța) (reprezentanți: T. de Haan, P. Péters și V. Wellens, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Mundipharma AG (Basel, Elveția) (reprezentant: F. Nielsen, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 22 iulie 2011 (cauza R 1904/2010-4) privind o procedură de opoziție între Sanofi Pasteur MSD SNC și Mundipharma AG

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Sanofi Pasteur MSD SNC la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 340, 19.11.2011.

Hotărârea Tribunalului din 16 mai 2013 — Verus/OAPI — Performance Industries Manufacturing (VORTEX)(Cauza T-104/12) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale VORTEX — Marcă comunitară verbală anterioară VORTEX — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Drept de prioritate — Articolul 29 din Regulamentul nr. 207/2009 — Renunțare parțială — Articolul 50 din Regulamentul nr. 207/2009 — Încălcarea dreptului de a fi ascultat — Articolul 75 a doua teză din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2013/C 189/42)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Verus Eood (Sofia, Bulgaria) (reprezentanți: inițial S. Vykydal, ulterior F. Henkel, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Walicka, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Performance Industries Manufacturing, Inc. (Odessa, Florida, Statele Unite)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 21 decembrie 2011 (cauza R 512/2011-4) privind o procedură de opoziție între Verus Eood și Performance Industries Manufacturing Inc.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Verus Eood la suportarea cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 157, 2.6.2012.

Hotărârea Tribunalului din 17 mai 2013 — Rocket Dog Brands/OAPI — Julius-K9 (JULIUS K9)(Cauza T-231/12) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale JULIUS K9 — Mărcile comunitare figurative anterioare K9 — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2013/C 189/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Rocket Dog Brands LLC (Hayward, Statele Unite) (reprezentant: C. Aikens, barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: Ó. Mondéjar Ortuño, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Julius-K9 bt (Szigetszentmiklós, Ungaria)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI pronunțată la 21 martie 2012 (cauza R 1124/2011-4) privind o procedură de opoziție între Rocket Dog Brands LLC și Julius-K9 bt

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Rocket Dog Brands LLC la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 227, 28.7.2012.

Hotărârea Tribunalului din 16 mai 2013 — Aleris/OAPI — Carefusion 303 (ALARIS)

(Cauza T-353/12) (¹)

[„Marcă comunitară — Procedură de decădere — Marca comunitară verbală ALARIS — Utilizare serioasă a mărcii — Articolul 51 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2013/C 189/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Aleris Holding AB (Stockholm, Suedia) (reprezentanți: A. Kylhammar și K. Westerberg, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: P. Geroulakos, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Carefusion 303, Inc. (San Diego, California, Statele Unite)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a OAPI din 11 mai 2012 (cauza R 334/2011-5), privind o procedură de decădere între Aleris Holding AB și Carefusion 303, Inc.

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei a cincea de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 11 mai 2012 (cauza R 334/2011-5) în măsura în care prin aceasta s-a respins cererea de decădere cu privire la marca ALARIS pentru produsele din clasa 10, altele decât sistemele de injecție, pompele de seringă, pompele volumetrice, comenzile, termometrele și termometrele de unică folosință.
2. Respinge în rest acțiunea.

3. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 311, 13.10.2012.

Ordonanța Tribunalului din 14 mai 2013 — Régie Networks și NRJ Global/Comisia

(Cauza T-273/11) (¹)

(„Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Schemă de ajutor pe care Franța a pus-o în aplicare în favoarea radiodifuziunii — Decizie de a nu ridica obiecții — Lipsa interesului de a exercita acțiunea — Inadmisibilitate vădită”)

(2013/C 189/45)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Régie Networks (Lyon, Franța) și NRJ Global (Paris, Franța) (reprezentanți: B. Geneste și C. Vannini, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Stromsky și S. Thomas, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2010) 6483 final a Comisiei din 29 septembrie 2010 privind schema de ajutor C-4/09 (ex N 679/97) pe care [Republica Franceză] a pus-o în aplicare în favoarea radiodifuziunii, prin care schema menționată a fost declarată compatibilă cu piața comună, sub rezerva respectării anumitor condiții.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea
2. Obligă Régie Networks și NRJ Global la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 226, 30.7.2011.

Ordonanța Tribunalului din 16 mai 2013 — BytyOKD/Comisia

(Cauza T-559/11) (¹)

(„Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Vânzare de către Republica Cehă a participației sale minoritare la capitalul societății OKD în cadrul unei privatizări — Decizie de constatare a inexistenței unui ajutor de stat — Asociație profesională — Lipsa afectării individuale — Noțiunea de părți în cauză — Inadmisibilitate”)

(2013/C 189/46)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: Sdružení nájemníků BytyOKD.cz (Ostrava, Republica Cehă) (reprezentant: R. Pelikán, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche și P. Němečková, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2011) 4927 final a Comisiei din 13 iulie 2011 privind vânzarea către Karbon Invest a.s. a participației minoritare a statului ceh la capitalul OKD, a.s. și prin care s-a declarat că această vânzare nu constituia un ajutor de stat [ajutorul de stat SA.25076 (2011/NN)] (JO C 225, p. 1).

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
2. Obligă Sdružení nájemníků BytyOKD.cz la plata cheltuielilor de judecată.
3. Nu este necesară pronunțarea cu privire la cererea de intervenție formulată de RPG Industries Limited.

(¹) JO C 13, 14.1.2012.

Ordonanța Tribunalului din 6 mai 2013 — Ethniko kai Kapodistriako Panepistimio Athinon/ECDC

(Cauza T-577/11) (¹)

(„Acțiune în anulare — Contracte de achiziții publice de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Prestare de servicii de analiză sistematică și de formulare a unor opinii din partea experților cu privire la eficacitatea pentru sănătatea publică a tipizării moleculare a agenților patogeni virali în favoarea ECDC — Respingerea ofertei unui ofertant — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit lipsită de orice temei juridic”)

(2013/C 189/47)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Ethniko kai Kapodistriako Panepistimio Athinon (Athena, Grecia) (reprezentant(ți): S. Garipis, avocat)

Pârât: Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC) (reprezentanți: R. Trott, agent asistat de D. Waelbroeck și E. Bourtzalas, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei ECDC din 25 august 2011 prin care s-a respins oferta depusă de reclamantă în cadrul procedurii de cerere de ofertă PROC/2001/041 privind prestarea de servicii de analiză sistematică și de formulare a unor opinii din partea experților cu privire la eficacitatea pentru sănătatea publică a tipizării moleculare a agenților patogeni virali (JO 2011/S 109-179084)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Ethniko kai Kapodistriako Panepistimio Athinon la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC).

(¹) JO C 25, 28.1.2012.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 15 mai 2013 — Germania/Comisia

(Cauza T-198/12 R)

(„Măsuri provizorii — Valori-limită pentru antimoniu, arsen, bariu, plumb și mercur prezente în jucării — Refuzul Comisiei de a aproba în întregime dispozițiile naționale notificate de autoritățile germane care mențin valori-limită pentru aceste substanțe — Cerere de măsuri provizorii — Admisibilitate — Urgență — Fumus boni iuris — Evaluare comparativă a intereselor”)

(2013/C 189/48)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze și A. Wiedmann, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Patakia și G. Wilms, agenți)

Obiectul

Cerere prin care se solicită, cu titlu provizoriu, aprobarea pentru menținerea dispozițiilor naționale notificate de autoritățile germane privind valorile-limită pentru antimoniu, arsen, bariu, plumb și mercur prezente în jucării până la pronunțarea deciziei pe fond a Tribunalului

Dispozitivul

1. Comisia Europeană autorizează menținerea dispozițiilor naționale notificate de Republica Federală Germania privind valorile-limită pentru antimoniu, arsen, bariu, plumb și mercur prezente în jucării până la pronunțarea Tribunalului în litigiul principal.
2. Respinge în rest cererea de măsuri provizorii.
3. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța Tribunalului din 7 mai 2013 — Cat Media Pty/OAPI — Avon Products (RETANEW)(Cauza T-246/12) ⁽¹⁾**(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Retragera opoziției — Nepronunțare asupra fondului”)**

(2013/C 189/49)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Cat Media Pty Ltd (Warriewood, Australia) (reprezentant: I. De Freitas, solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Avon Products, Inc. (New York, Statele Unite) (reprezentant: U. Stelzenmüller, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 21 martie 2012 (cauza R 740/2011-1) privind o procedură de opoziție între Avon Products, Inc. și Cat Media Pty Ltd

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
2. Obligă reclamanta și intervenienta să suporte propriile cheltuieli de judecată precum și, fiecare, jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de pârâtă.

⁽¹⁾ JO C 243, 11.8.2012.**Ordonanța Tribunalului din 17 mai 2013 — FH/Comisia**(Cauza T-405/12) ⁽¹⁾**(„Acțiune în anulare și în despăgubire — Decizie a Comisiei de a retrage reclamantului documentele de acces în clădirile sale — Acțiune în anulare — Lipsa interesului de a exercita acțiunea — Inadmisibilitate — Acțiune în despăgubire — Legătură de cauzalitate — Prejudiciu — Acțiune vădit nefondată”)**

(2013/C 189/50)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: FH (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: É. Boigelot și R. Murru, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și J. Baquero Cruz, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, cerere de anulare a deciziei Comisiei din 10 iulie 2012 de a retrage reclamantului documentele de acces în clădirile Comisiei, precum și a rectificării din data de 11 iulie 2012, și, pe de altă parte, cerere de obligare a Comisiei la repararea prejudiciului suferit de reclamant.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. FH suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 331, 27.10.2012.**Ordonanța președintelui Tribunalului din 25 aprilie 2013 — AbbVie/EMA**

(Cauza T-44/13 R)

[„Măsuri provizorii — Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente deținute de EMA care conțin informații prezentate de o întreprindere în cadrul cererii sale de autorizare de introducere pe piață a unui medicament — Decizie de a permite unui terț accesul la documente — Cerere de suspendare a executării — Urgență — Fumus boni juris — Evaluare comparativă a intereselor”]

(2013/C 189/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: AbbVie, Inc. (Wilmington, Delaware, Statele Unite) și AbbVie Ltd (Maidenhead, Regatul Unit) (reprezentanți: P. Bogaert, G. Berrisch, avocați, B. Kelly, G. Castle, solicitors, D. Anderson, QC, și D. Scannell, barrister)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Medicamente (EMA) (reprezentanți: T. Jablonski, N. Rampil Olmedo și A. Spina, agenți)

Obiectul

Cerere având ca obiect, în esență, suspendarea executării Deciziei EMA/748792/2012 a EMA din 14 ianuarie 2013 prin care s-a permis unui terț, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76), accesul la anumite documente care conțin informații prezentate în cadrul unei cereri de autorizare de introducere pe piață a medicamentului Humira destinat tratamentului sindromului Crohn

Dispoziitivul

1. Suspendă executarea Deciziei EMA/748792/2012 a Agenției Europene pentru Medicamente (EMA) din 14 ianuarie 2013 prin care s-a permis unui terț, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, accesul la rapoartele studiilor clinice M02-404, M04-691 și M05-769, prezentate în cadrul unei cereri de autorizare de introducere pe piață a medicamentului Humira destinat tratamentului sindromului Crohn.
2. Somează EMA să nu divulge conținutul documentelor menționate la punctul 1 din prezentul dispoziitiv.
3. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 25 aprilie 2013
— InterMune UK și alții/EMA

(Cauza T-73/13 R)

[„Măsurile provizorii — Acces la documente — Regulamentul (CE) nr 1049/2001 — Documente deținute de EMA care conțin informații furnizate de o întreprindere în cadrul cererii de autorizare a introducerii pe piață a unui medicament — Decizie prin care se acordă unui terț accesul la documente — Cerere de suspendare a executării — Urgență — Fumus boni juris — Evaluare comparativă a intereselor”]

(2013/C 189/52)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: UK Ltd (Londra, Regatul Unit), InterMune, Inc. (Brisbane, California, Statele Unite) și InterMune International AG (Muttentz, Elveția) (reprezentanți: I. Dodds-Smith, A. Williams, solicitors, T. de la Mare, QC, și F. Campbell, barrister)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Medicamente (EMA) (reprezentanți: T. Jablonski, N. Rampil Olmedo și A. Spina, agenți)

Obiectul

Cerere prin care se urmărește, în esență, obținerea suspendării executării Deciziei EMA/24685/2013 a EMA din 15 ianuarie 2013 prin care s-a acordat unui terț, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 76), accesul la anumite documente care conțin informații furnizate de reclamante în cadrul unei cereri de autorizare a introducerii pe piață a medicamentului „Esbriet”, în măsura în care privește informații care nu sunt încă în domeniul public

Dispoziitivul

1. Suspendă executarea Deciziei EMA/24685/2013 a Agenției Europene pentru Medicamente (EMA) din 15 ianuarie 2013 prin care s-a acordat unui terț, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei, accesul la documentele „2.4 Sumar detaliat non-clinic”, „2.5 Sumar detaliat clinic”, „2.6 Sumar non-clinic” și „2.7 Sumar clinic”, furnizate în cadrul unei cereri de autorizare a introducerii pe piață a medicamentului Esbriet, în măsura în care aceste documente conțin informații care nu sunt încă accesibile publicului.
2. Somează EMA să se abțină de la divulgarea unei versiuni a documentelor prevăzute la punctul 1 din prezentul dispoziitiv, mai detaliată decât versiunea cenzurată a acestor documente, astfel cum a fost aceasta comunicată EMA de către InterMune UK Ltd, InterMune, Inc. și InterMune International AG la 8 octombrie 2012.
3. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 15 aprilie 2013 — Saf-Holland/OAPI (INTEGRAL)

(Cauza T-217/13)

(2013/C 189/53)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Saf-Holland GmbH (Bessenbach, Germania) (reprezentant: M.-C. Seiler, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 31 ianuarie 2013 (cauza R 2087/2011-1);
- modificarea deciziei atacate astfel încât să se anuleze decizia de respingere anterioară a OAPI din 14 septembrie 2011;
- în subsidiar, modificarea deciziei atacate astfel încât să se continue procedura de înregistrare;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în cursul procedurii în fața camerei de recurs.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală INTEGRAL pentru produse și servicii din clasele 19, 12, 35 și 37 — cererea de înregistrare nr. 9 508 466

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009

A acțiune introdusă la 18 aprilie 2013 — Nutrexpa/OAPI — Kraft Foods Italia Intellectual Property (Cuétara Maria ORO)

(Cauza T-218/13)

(2013/C 189/54)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Nutrexpa SL (Barcelona, Spania) (reprezentanți: J. Grau Mora, M. Ferrándiz Avendaño și Y. Sastre Canet, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Kraft Foods Italia Intellectual Property Srl (Milano, Italia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) pronunțate la 11 februarie 2013 în cauza R 2455/2011-1, de respingere a cererii de înregistrare a mărcii comunitare (figurative) nr. 8 481 863 „Cuétara Maria ORO” de către NUTREXPA pentru „fructe și legume conservate, congelate, uscate și gătite; jeleuri, dulceați, compoturi; produse lactate” (clasa 29) și „cafea, ceai, cacao, tapioca, sago, înlocuitori de cafea; făină și preparate din cereale, pâine, patiserie și cofetărie, înghețată; miere, sirop de melasă, drojdie, praf de copt, sosuri (condimente); biscuiți” (clasa 30), care, prin urmare, va trebui înregistrată de OAPI;

— Obligă OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca figurativă cu elemente verbale „Cuétara Maria ORO” — cerere de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8 481 863 pentru produse din clasele 5, 29 și 30

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Kraft Foods Italia Intellectual Property Srl

Marca sau semnul invocat: mărci figurative comunitară și națională cu element verbal „ORO” pentru produse din clasele 29 și 30

Decizia diviziei de opoziție: admite în parte opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009.

A acțiune introdusă la 19 aprilie 2013 — NIIT Insurance Technologies/OAPI (EXACT)

(Cauza T-228/13)

(2013/C 189/55)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: NIIT Insurance Technologies Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: M. Wirtz, Rechtsanwalt)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 18 februarie 2013 în cauza R 1307/2012-4 privind cererea de înregistrare a mărcii comunitare 010355501, marca verbală: EXACT, precum și a Deciziei anterioare a Departamentului pentru mărci al OAPI din 29 mai 2012 privind cererea de înregistrare a mărcii comunitare 010355501, marca verbală: EXACT, în măsura în care prin aceasta s-a refuzat acordarea protecției mărcii;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală EXACT pentru produse și servicii din clasele 9, 16 și 42 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 10 355 501

Decizia examinatorului: respinge în parte cererea de înregistrare

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate:

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 83 din Regulamentul nr. 207/2009 coroborat cu principiul egalității de tratament, precum și cu articolele 6 și 14 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950, astfel cum a fost modificată prin Protocolul nr. 11, care a intrat în vigoare la 1 noiembrie 1998;
- încălcarea articolului 56 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 2 mai 2013 — Regatul Unit/Comisia**(Cauza T-245/13)**

(2013/C 189/56)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamant: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: D. Wyatt, QC, V. Wakefield, Barrister, și C. Murrell, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei 2013/123/UE din 26 februarie 2013 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli contractate de statele membre, în ceea ce privește o poziție din anexă privind o corecție extrapolată de 5,19% a cheltuielilor contractate în Irlanda de Nord în cursul exercițiului financiar 2010, în cuantum de 16 513 582,57 euro (JO L 67, p. 31) și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Regatul Unit.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unor erori de drept și de fapt, pe aspectul că nu a ținut seama de considerații privind întinderea pierderilor eventuale pentru Fondurile Uniunii Europene, în cursul anului de cerere 2009, rezultând din erori săvârșite în anul 2005 cu ocazia stabilirii numărului de hectare eligibile pentru ajutor care afectează alocarea inițială a drepturilor și (în consecință) nu a ținut seama de faptul că în marea majoritate a cazurilor de plăți excedentare către fermieri riscul prezentat pentru

Fonduri era un risc limitat la aproximativ 22 % din cheltuieli, aceasta fiind proporția de cheltuieli care cuprindea „elementul hectar”.

2. Al doilea motiv întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unor erori de drept și de fapt, întrucât a concluzionat în mod eronat că Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development („DARD”) nu aplicase în mod corect sau nu aplicase deloc dispozițiile referitoare la recuperarea plăților excedentare, la sancțiuni și la neconformitatea intenționată și pe faptul că Comisia, în consecință, a supra-estimat și/sau nu a ținut seama de considerații privind întinderea pierderilor eventuale pentru Fondurile Uniunii Europene. În particular, Comisia:

- a criticat în mod eronat o recalculare pretins „sistematică” a drepturilor la plată de către DARD;
- a susținut în mod greșit că erorile săvârșite în 2005 puteau avea efecte materiale asupra elementului istoric al valorii drepturilor;
- a adoptat o metodă eronată de calcul al plăților excedentare;
- a adoptat o abordare eronată a sancțiunilor, în particular:
 - prin adoptarea unei metode eronate de calcul al sancțiunilor și
 - prin susținerea în mod eronat că trebuia să fie impusă o sancțiune pentru fiecare an în cazurile în care o sancțiune era aplicabilă în 2005, dar nu și pentru exercițiile următoare, în speță 2009, în cazul în care plățile excedentare rezultau din aceeași eroare ca și cea sancționată în 2005;
- a adoptat o abordare eronată a neconformității intenționate.

Acțiune introdusă la 6 mai 2013 — Gemeente Nijmegen/Comisia**(Cauza T-251/13)**

(2013/C 189/57)

*Limba de procedură: olandeza***Părțile**

Reclamantă: Gemeente Nijmegen (Nijmegen, Țările de Jos) (reprezentanți: H. Janssen și S. van der Heul, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2013) 1152 final a Comisiei din 6 martie 2013 în măsura în care privește pretinsul ajutor acordat de Gemeente în favoarea NEC;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În 2003, gemeente Nijmegen (municipalitatea din Nimègue) a construit complexul sportiv polivalent De Eendracht în Goffertpark, alături de stadionul de fotbal Goffert Stadion. Atât Goffert Stadion, cât și De Eendracht sunt închiriate de asociația profesionistă de fotbal din Nijmegen NEC. Contractul de închiriere referitor la De Eendracht prevedea printre altele, în favoarea NEC, o opțiune de cumpărare asupra De Eendracht.

La jumătatea anului 2009, municipalitatea a conceput proiectul de transformare a unei mari părți din Goffertpark în parc sportiv de nivel înalt și de inovație (PSI). Se prevedea în mod expres integrarea în PSI, printre altele, a Goffert Stadion existent (care urma să fie extins) și a De Eendracht.

În anii 2008 și 2009, NEC i-a comunicat municipalității că intenționa să își exercite opțiunea de cumpărare asupra De Eendracht. Această intenție era contrară planurilor municipalității cu privire la PSI. NEC părea dispusă să renunțe la opțiunea de cumpărare asupra De Eendracht în schimbul unei contraprestații pecuniare. Pe baza unei estimări independente, prețul de cumpărare a fost stabilit la 2,22 milioane de euro. Municipalitatea i-a plătit NEC această sumă.

Prin Decizia din 6 martie 2013, Comisia a decis deschiderea procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) TFUE, în cadrul căreia răscumpărarea de către municipalitate a opțiunii de cumpărare asupra De Eendracht este considerată un ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE. Municipalitatea contestă această decizie.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe o încălcare a principiilor egalității și securității juridice întrucât decizia atacată nu ține seama, fără să furnizeze o motivație în această privință, de faptul că municipalitatea a aplicat Comunicarea Comisiei privind vânzarea de terenuri⁽¹⁾ pentru a aprecia valoarea opțiunii de cumpărare asupra De Eendracht.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe un abuz de putere din partea Comisiei, pe o eroare de drept, pe o eroare vădită de apreciere și/sau pe o încălcare a obligației de motivare întrucât prin decizia atacată s-a considerat că răscumpărarea opțiunii de cumpărare asupra De Eendracht constituie un ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE sau întrucât există în orice caz suficiente elemente care justifică deschiderea procedurii formale în temeiul articolului 108 alineatul (2) TFUE.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe o depășire a termenului rezonabil pentru a deschide procedura formală și pe o încălcare a principiului securității juridice, a normelor de procedură și/sau pe aplicarea eronată a legislației.

⁽¹⁾ Comunicarea Comisiei privind elementele de ajutor de stat în vânzările de terenuri și clădiri de către autoritățile publice (JO 1997, C 209, p. 3, Ediție specială, 08/vol. 3, p. 56).

Acțiune introdusă la 8 mai 2013 — Ryanair Holdings/Comisia

(Cauza T-260/13)

(2013/C 189/58)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Ryanair Holdings plc (Dublin, Irlanda) (reprezentanți: G. Berrisch, avocat, și D. Hull, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei C(2013) 1106 final a Comisiei Europene din 27 februarie 2013 de declarare a unei concentrări ca fiind incompatibilă cu piața internă și cu Acordul privind SEE (cazul COMP/M.6663 — Ryanair/Aer Lingus III);

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un singur motiv, susținând că, în speță, Comisia a constatat în mod eronat și nu a demonstrat conform cerințelor legale faptul că concentrarea, astfel cum a fost modificată prin angajamentele asumate de reclamantă, ar afecta semnificativ concurența efectivă pe piața comună. Reclamanta invocă de asemenea încălcarea de către Comisie a principiului proporționalității, a principiului bunei administrări și a obligației de motivare.

În susținerea argumentelor invocate, reclamanta arată că Comisia a săvârșit erori evidente de apreciere și a încălcat principiile menționate mai sus în legătură cu a) angajamentele referitoare la cesionarea operațiunilor Aer Lingus în favoarea Flybe Group plc pentru 43 de rute care se suprapun; b) angajamentele referitoare la rutele Dublin-Londra, Cork-Londra și Shannon-Londra; c) angajamentele referitoare la operațiunile Aer Arann legate de cele 43 de rute care se suprapun, pe care ar opera Flybe și d) angajamentele referitoare la rutele pentru care Comisia a identificat probleme potențiale din punctul de vedere al concurenței.

Acțiune introdusă la 3 mai 2013 — Țările de Jos/Comisia**(Cauza T-261/13)**

(2013/C 189/59)

*Limba de procedură: olandeza***Părțile**

Reclamant: Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: M. Bulterman și J. Langer, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- cu titlu principal: anularea Regulamentului nr. 119/2013, în măsura în care articolul 1 alineatul (2) din respectivul regulament nu poate fi separat de celelalte dispoziții ale acestuia. Articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 119/2013 constituie dispoziția sa esențială a cărei suprimare ar priva de sens celelalte dispoziții;
- cu titlu subsidiar: anularea articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 119/2013;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2494/95 ⁽¹⁾, având în vedere că regulamentul atacat desemnează Eurostat ca entitate care stabilește și actualizează orientări.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 13 alineatul (2) TUE, în măsura în care regulamentul atacat abilitează Eurostat să stabilească și să actualizeze orientări obligatorii din punct de vedere juridic.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 388 alineatul (1) TFUE, în măsura în care, pentru a stabili indici armonizați ai prețurilor de consum la o valoare constantă a ratelor de impozitare (IAPC-CT), regulamentul atacat a recurs la orientări, și nu la unul dintre instrumentele juridice enumerate la articolul 288 TFUE.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 5 alineatul (3) și a articolului 14 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2494/95 coroborate cu articolul 5a din Decizia 1999/498 ⁽²⁾, în măsura în care regulamentul atacat prevede o altă procedură decât procedura de reglementare cu control.

5. Al cincilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 291 TFUE coroborat cu Regulamentul nr. 182/2011 ⁽³⁾, în măsura în care regulamentul atacat nu a prevăzut, pentru a stabili și a actualiza orientările, una dintre procedurile vizate în Regulamentul nr. 182/2011.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2494/95 al Consiliului din 23 octombrie 1995 privind indicii armonizați ai prețurilor de consum (JO L 257, p. 1, 10/vol. 1, p. 39).

⁽²⁾ Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, p. 23, Ediție specială, 01/vol. 2, p. 159).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, p. 13).

Ordonanța Tribunalului din 6 mai 2013 — Sigla/OAPI (VIPS CLUB)**(Cauza T-673/11) ⁽¹⁾**

(2013/C 189/60)

Limba de procedură: spaniola

Președintele Camerei a cincea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 65, 3.3.2012.

Ordonanța Tribunalului din 6 mai 2013 — Koinopraxia Touristiki Loutrakiou/Comisia**(Cauza T-498/12) ⁽¹⁾**

(2013/C 189/61)

Limba de procedură: greaca

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 26, 26.1.2013.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice din 16 mai 2013 —
de Pretis Cagnodo și Trampuz de Pretis Cagnodo/Comisia**

(Cauza F-104/10) ⁽¹⁾

*(Funcție publică — Securitate socială — Boală gravă —
Noțiune — Spitalizare — Suportarea cheltuielilor — Plată
directă de către biroul lichidatorului — Lipsa unor plafoane
în DGA pentru cheltuielile de cazare — Obligația de informa
în prealabil persoana afiliată în cazul unei facturări excesive)*

(2013/C 189/62)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamanți): Mario Alberto de Pretis Cagnodo și Serena Trampuz
de Pretis Cagnodo (Trieste, Italia) (reprezentant: C. Falagiani,
avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: J. Currall și D. Martin,
agenți, și A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a unei decizii prin care se refuză rambursarea
integrală a cheltuielilor legate de spitalizarea soției reclaman-
tului.

Dispozitivul

1. Anulează decizia Biroului lichidatorului din Ispra (Italia), astfel
cum rezultă din borderoul de plată nr. 10 din 1 octombrie 2009,
de a imputa domnului de Pretis Cagnodo suma de 28 800 de
euro reprezentând cheltuieli de cazare a doamnei Trampuz de
Pretis Cagnodo considerate excesive.
2. Respinge în rest acțiunea.
3. Comisia Europeană suportă ansamblul propriilor cheltuieli de
judecată și este obligată să suporte ansamblul cheltuielilor de
judecată efectuate de domnul de Pretis Cagnodo și de doamna
de Trampuz Pretis Cagnodo.

⁽¹⁾ JO C 13, 15.1.2011, p. 42.

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2013/C 189/58	Cauza T-260/13: Acțiune introdusă la 8 mai 2013 — Ryanair Holdings/Comisia	28
2013/C 189/59	Cauza T-261/13: Acțiune introdusă la 3 mai 2013 — Țările de Jos/Comisia	29
2013/C 189/60	Cauza T-673/11: Ordonanța Tribunalului din 6 mai 2013 — Sigla/OAPI (VIPS CLUB)	29
2013/C 189/61	Cauza T-498/12: Ordonanța Tribunalului din 6 mai 2013 — Koinopraxia Touristiki Loutrakiou/Comisia	29

Tribunalul Funcției Publice

2013/C 189/62	Cauza F-104/10: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice din 16 mai 2013 — de Pretis Cagnodo și Trampuz de Pretis Cagnodo/Comisia (Funcție publică — Securitate socială — Boală gravă — Noțiune — Spitalizare — Suportarea cheltuielilor — Plată directă de către biroul lichidatorului — Lipsa unor plafoane în DGA pentru cheltuielile de cazare — Obligația de informa în prealabil persoana afiliată în cazul unei facturări excesive)	30
---------------	---	----

Prețul abonamentelor în 2013
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 420 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	910 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO